П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИПНЯ 2006 РОКУ ■ № 128 (3878)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

У кожного — своя правда

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 13 липня

Жодних позитивних зрушень у ситуації, що склалася у парламенті, після сформування антикризової коаліції не сталося: на вулицях під стінами Верховної Ради — намети, мітинги обох політичних таборів, у стінах — мегафони та сирени. Депутати мали сформувати парламентські комітети та обрати їх керівництво, але роботу парламенту було знову заблоковано.

Погоджувальна рада, що відбулася перед початком пленарного засідання, завершилася нічим. Із журналістами спілкувався лише лідер фракції «Наша Україна» Роман Безсмертний. За його словами, позиція «Нашої України» така: до 17 липня, доки не завершено етап розпуску попередньої парламентської коаліції і формування нової, про жодні дії в рамках Верховної Ради не може бути й мови. Р. Безсмертний повідомив, що «Наша Україна» попередила Голову Верховної Ради та фракції, що не братиме участь у процесі формування та обрання керівництва парламентських комітетів, доки шляхом діалогу і виконання Регламенту не буде створено робочу атмосферу у Верховній Раді.

(Закінчення на 2-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

До Румунії через Солотвине

Новий автомобільний пункт пропуску на україно-румунському кордоні в селищі Солотвине (Закарпаття) обіцяють відкрити в жовтні. Про це повідомив посол Румунії в Україні Траян Христеа після переговорів з представниками Закарпатської обласної державної адміністрації. На будівництво й облаштування переходу з українського боку необхідно 5 мільйонів 300 тисяч гривень, майже три мільйони з яких уже освоєно, **передає УНІАН.**

Боржників пропечатають

Київська влада планує оголосити в пресі списки тих жителів столиці, які не платять за комунальні послуги. Збираються робити це почергово в кожному районі.

Це ноу-хау належить київському голові Леоніду Черновецькому. Щоправда, це поки що лише ідея, зізналися «Голосу України» у прес-службі Київської міськдержадміністрації. Механізму втілення її в життя поки що немає.

(Закінчення на 10-й стор.).

На батьківщині англійського класика

На Житомирщині побували учасники IV міжнародної конференції, присвяченої видатному англійському письменнику Джозефу Конраду, що походила в Любліні (Польща). Вони відвідали, зокрема, музей в Тереховому Бердичівського району, де він народився, костьол у Бердичеві, де хрестили Юзефа Теодора Конрада Коженьовського, філармонію в Житомирі — колишній театр, на сцені якого ставили п'єси Аполло Коженьовського — батька майбутнього письменника. Затим науковці з десяти країн провели в центрі полоністики Житомирського держуніверситету імені Івана Франка зустріч за «круглим столом», **повідомляє наш власний кореспондент в Житомирській області Олексій КАВУН.**

■ НОВИНИ

Міський голова Луцька — у лікарні

12 липня о 22-й годині 30 хвилин поблизу селища Клевань Рівненської області сталося ДТП, в результаті якого загинули четверо осіб. В одному з автомобілів був міський голова Луцька Богдан Шиба. Як повідомили у Рівненському обласному ДАІ, водій автомобіля «Опель-Кадет» Андрій Карпінський виїхав на смугу зустрічного руху і зіткнувся з «Опелем-Омегою», якою керував міський голова Луцька. Андрій і ще троє його пасажирів (а це молоді чоловіки віком 21—22 роки) загинули. Пасажири, які їхали з Богданом Шибою, доставлені до лікарні, **повідомляє наш власний кореспондент у Рівненській області Олександра ЮРКОВА.**

Як повідомив учора в Луцьку на прес-конференції секретар Луцької міської ради Святослав Зелінський, загрози життю Богдана Шиби немає. Однак через отримані травми йому ждоведеться пройти тривалий курс лікування. Але ніхто не поверне до життя чотирьох юнаків.

Шлагбаум не об'їдеш

Тепер під час руху поїзда для автомобілістів дорога перекривається повністю. Два мільйони гривень виділила Донецька залізниця на вдосконалення технічного оснащення переїздів. Днями запрацювали ще чотири модернізовані переїзди, обладнані новою автоматизованою технікою. До таких заходів спонукає низький рівень дисципліни водіїв, відзначають на залізниці. До осені модернізують ще шість переїздів, а наступного року — чотирнадцять. Усього на магістралі налічується 665 переїздів, із яких майже половина охороняється черговими, **повідомляє наш кореспондент з Донеччини Ліна КУЩ.**

У понеділок, 17 липня, о 17.00 у приміщенні редакції газети «Голос України» відбудеться «круглий стіл» на тему «Судово-правова реформа: нагальні потреби і перспективи реалізації».

Акредитація за редакційними посвідченнями.

Адреса: вул. П. Нестерова, 4.

Телефон для довідок — 456-92-11.

КОРОТКО

■ Українські верифікатори інспектують територію Великої Британії.

■ На Донеччині затримано групу фальшивомонетників.

■ У Києві проінвентаризують усі самовільні сміттєзвалища (УНІАН).

■ «Газ України» з початку року відключав від газопостачання 3657 котельних підприємств ТКЕ-боржників і 1341 промпідприємство.

■ На Харківщині після прокурорського втручання у першому півріччі виплачено понад 30 млн. грн. заборгованих зарплат.

■ На Дніпропетровщині у шахті загинуло двоє рятувальників Мінпаливенерго.

■ У Феодосії внаслідок зсувів у стінах 25 будинків утворилися тріщини.

■ Я ВАМ ПИШУ

Хто я така?

Не належу ні до учасників Великої Вітчизняної війни, ні до дітей війни. Народилася я в 1925 році. Закінчила перший курс Лубенської акушерсько-фельдшерської школи. Почалася війна, і нашу територію окупували німці. До 1943 року важко працювала в лісгоспі, було нелегко — часто переховувалася, щоб не відвезли в Німеччину. А коли місто звільнили, продовжила навчання. Разом з однокласниками багато допомагала в госпіталях: удень і вночі чергувала біля поранених. Училище закінчила 1 серпня 1945 року.

Коли звернулася в Пенсійний фонд, то мені сказали, що робота під час окупації не зараховується, і медучилище також не дає статусу учасника війни, а дата народження не дає можливості віднести мене до дітей війни. Дуже прикро і соромно, що не знаю, хто я така... Допоможіть розібратися.

Лідія БРИЗГАЛОВА.

Лубни

Полтавської області.

Ветерани пансіонату їздять на «шевроле»

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У Київському пансіонаті для ветеранів праці нині проживає 293 людини. Наймолодшому мешканцю — 18, найстаршому — 101 рік. Раніше це був елітний пансіонат переважно для міністерських працівників. Щоправда, й сьогодні у коридорі будинку можна зустріти колишніх депутатів. Так, пенсіонер Дмитро Антонович і досі пишається годинником, який вручив йому Олександр Омельченко: «Уже шість років ношу, й жодного разу не ламався», — хвалить подарунок депутат двох скликань у минулому.

Ніна Олексіївна **(на знімку)** живе у пансіонаті вже 5 років. Жінка — інвалід дитинства. Ще дівчинкою потрапила під трамвай і залишилася без рук. Жила із сестрою. Після її смерті переселилася сюди. Жінка все намагається робити самостійно. Її невеличка кімната гарно прибрана, там багато квітів. Ніна Олексіївна сама їх доглядає. Щоправда, посадити їх їй допомогли медсестри.

(Закінчення на 12-й стор.).

200 мільйонів доларів не вистачає Україні для повноцінної боротьби з ВІЛ/СНІД. Такі висновки Всесвітньої організації охорони здоров'я, — повідомляє організація «Трансатлантичні партнери проти СНІДу»

Партія регіонів вибачається перед журналістами за інцидент між депутатами партії і знімальною групою телекомпанії «СТБ», що стався 12 липня. Про це заявив журналістам «регіонал» Євген КУШНАРЬОВ, повідомляє «Обком» з посиланням на «Українські новини»

■ У НОМЕР

Олександр МОРОЗ: обрання мене Головою Верховної Ради було легітимним

«Сумнівів у обранні Голови Верховної Ради немає. Відповідне рішення Печерського суду є», — сказав Олександр МОРОЗ. Про це він, як повідомляє «Українська правда», заявив після зустрічі лідерів Партії регіонів та «Нашої України». Інших подробиць Олександр Олександрович не повідомив.

З'ясувати їх у самому райсуді не вдалося. Тим часом на рішення столичної Феміди послався й один з лідерів Партії регіонів Євген Кушнарьов. «Печерський суд поставив крапку в питанні про легітимність нашої коаліції. І я не розумію, чому Президент може відхилити кандидатуру Януковича», — сказав депутат, відповідаючи на запитання журналістів про майбутнього главу уряду.

Найімовірніше, ідеться про поданий до цього райсуду керівником юридичного департаменту «Нашої України» Романом Зваричем позов на Олександра Мороза за нелегітимне оголошення про припинення діяльності коаліції демократичних сил та про позов Блоку Юлії Тимошенко щодо визнання нелегітимними обрання Голови Верховної Ради і створення антикризової коаліції.

Депутат БЮТ Андрій Портнов заявляє: глава парламенту Олександр Мороз блефує, кажучи, що Печерський суд підтвердив легітимність його обрання, бо, як сказав «бютівець» журналістам у четвер, Печерський райсуд не міг за один день «розглянути ці позови», оскільки жоден суд не розглядає протягом дня адміністративні позови. За словами депутата, йдеться про те, що Печерський райсуд не прийняв до розгляду позови, подані Блоком Юлії Тимошенко. Пан Портнов також додав, що Печерський райсуд ще не повернув позовів, і він ще не бачив, на яких підставах було відмовлено у прийнятті до розгляду.

Розпуск не загрожує

Перший заступник Голови Верховної Ради Адам МАРТИНЮК не бачить юридичних підстав для розпуску Верховної Ради. В інтерв'ю журналістам він заявив, що ситуація лише погіршиться, якщо Президент України підпише указ про розпуск парламенту: «Ситуація для того, хто підпише такий указ, буде ще більш плачевною, ніж вона є сьогодні». А. Мартинюк пояснив протистояння, яке виникло нині у Верховній Раді, тим, що «Наша Україна» і БЮТ хочуть «дотягнути» до 24 липня, тобто крайнього терміну, до якого має бути сформований уряд. Водночас, наголосив А. Мартинюк, нинішньому парламенту не загрожує розпуск, бо стаття 90 Конституції України каже: Президент може розпустити парламент, якщо протягом 60 днів після відставки Кабінету Міністрів не буде сформовано уряд. А уряд Юрія Єханурова, підкреслив Перший заступник Голови Верховної Ради, у відставку ніхто не відправляв. Цей уряд, відповідно до Конституції, лише склав свої повноваження перед новообраним парламентом. І в такій ситуації не йдеться про відставку уряду, а отже, норма про 60 днів не діє.

Юліана ШЕВЧУК.

У кожного — своя правда

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 13 липня
(Початок на 1-й стор.).

«Доки буде можливість ініціювати діалог у Верховній Раді, ми будемо просити всіх учасників сісти за стіл переговорів і шляхом діалогу досягнути домовленостей, — сказав лідер фракції «Наша Україна». — Ми проти радикалізації ситуації у парламенті і на місцях. Треба шукати відповідальним політикам вихід із ситуації, що склалася». Роман Безсмертний також наголосив, що на зустрічі з Президентом України, де були присутні Голова Верховної Ради і представники від фракцій «Наша Україна» і Партії регіонів, обговорювали нинішню ситуацію у Верховній Раді та які кроки треба робити всім, щоб подолати парламентську кризу. Депутат наголосив: ішлося не про поширення коаліції, а про оцінку ситуації та пошуки розв'язання проблем. І всі сторони прекрасно розуміють, що допомогти може тільки діалог. А якщо діалог не відбудеться — єдиним розв'язанням ситуації буде розпуск Верховної Ради. Але доки залишається можливість вести діалог, зауважив Р. Безсмертний, він мусить відбутися. Водночас, за його словами, у парламенті сьогодні незрозуміло, хто де-юре і де-факто парламентська більшість і хто — опозиція. А без цього Верховна Рада не може здійснювати жодних кроків.

Зранку у сесійній залі зареєструвалися лише депутати з антикризової коаліції. Глава парламенту Олександр Мороз надав слова для виступу представникам усіх парламентських фракцій. Новітні «більшовики» промовляли під свист і виск, коли слово отримували опозиціонери — шум вщухав. Зокрема, заступник голови фракції Партії регіонів Микола Азаров закликав парламент якнайшвидше сформувати парламентські комітети і розпочати роботу, щоб вирішити нагальні економічні та соціальні проблеми в державі, вдосконалити законодавче поле. Депутат повідомив, що фракцією Партії регіонів підготовлено законопроекти про Кабінет Міністрів, парламентську більшість та опозицію, які сповна відповідають новій редакції Конституції. До того ж, запевнив М. Азаров, коаліція простягає руку для співробітництва усім політичним силам в парламенті.

Представниця фракції «Наша Україна» Лілія Григорович заявила, що в Україні сталася безпрецедентна подія, яку громадськість охарактеризувала так: «Вони знову повертаються...» Під час зйомок журналістами телеканалу СТБ наметового містечка навколо парламенту стався інцидент з участю народних депутатів із фракції Партії регіонів, котрі побили телеоператора та вилучили у журналістів зняті відеоматеріали. Голова Верховної Ради О. Мороз повідомив, що звернувся до Генеральної прокуратури та МВС з проханням розслідувати цей інцидент та поінформувати Верховну Раду.

Те, що відбувається у Верховній Раді, — це небажання реалізовувати вимоги Конституції про реальну передачу влади парламенту, — заявив у своєму виступі лідер комуністів Петро Симоненко. Він повідомив, що фракція КПУ готова допомогти парламентській коаліції створити новий склад Кабінету Міністрів і наполягає, щоб Президент України вніс на розгляд Верховної Ради кандидатуру на посаду прем'єра. П. Симоненко також зазначив, що мав зустріч з керівництвом уряду Російської Федерації і отримав запевнення, що російська сторона готова розпочати новий переговорний процес про постачання газу в Україну.

А один із лідерів фракції БЮТ Олександр Турчинов, як зазвичай, був категоричним. Він заявив: те, що відбувається у Верховній Раді, — «антиконституційний заколот» для встановлення в Україні диктатури. О. Турчинов також повідомив, що БЮТ переходить в опозицію до «комуно-кримінально-зрадницької більшості» і до спроб знову побудувати в Україні кучмізм. Позиція БЮТ, за його словами, — жодних кулуарних перемовин, жодної широкої коаліції. Фракція БЮТ звернулася до «Нашої України» з вимогою не вести переговори з «новокоаліціянтами», а до Президента України — з вимогою виконати свій конституційний обов'язок і підписати указ про розпуск парламенту, який, за словами депутата, «зганьбив себе зрадою».

У свою чергу, Голова Верховної Ради Олександр Мороз зауважив: порушують норми Регламенту і Конституції та звичайної людської поведінки якраз ті, хто блокує роботу парламенту. «Цей свист — спроба зірвати роботу Верховної Ради, щоб затягнути час, відведений Конституцією на формування Кабінету Міністрів», — сказав О. Мороз. Глава парламенту також повідомив, що 12 липня Печерський місцевий суд Києва розглянув чотири позовні заяви щодо легітимності обрання керівництва Верховної Ради і створення парламентської коаліції. І всі позовні заяви відхилено. Це, за словами О. Мороза, якраз і є доказом того, що все відбувалося у правовому полі. Головуючий оголосив перерву у роботі пленарного засідання до 16-ї години, скликавши на 15-ту годину погоджувальну раду, на якій фракції мали подати свої пропозиції щодо персонального складу комітетів Верховної Ради та їх керівництва. Однак на те, що робота парламенту нарешті увійде у нормальне спокійне робоче русло, в усіх політичних сил дуже мало сподівань.

Учора в парламенті активно обговорювали ще й таке: парламентських журналістів при вході до балкону «ложі преси» почали ретельно обшукувати. Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк пояснив представникам мас-медіа, що до керівництва парламенту надійшла інформація, мовляв, частина народних депутатів хоче пронести через журналістів пальну суміш у «грілках», щоб її скидати з балкона в сесійну залу.

На вечірньому засіданні парламент проголосував лише одне рішення — до складу комітетів Верховної Ради входитимуть від 7 до 20 народних депутатів. І оскільки фракції «Наша Україна» та БЮТ не подали пропозицій стосовно розподілу парламентаріїв по парламентських комітетах, Голова Верховної Ради О. Мороз закрив пленарне засідання до сьогоднішнього ранку.

Юліана ШЕВЧУК.

Одночасно проходять мітинги прихильників Партії регіонів, БЮТ та інших політичних сил.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Президент прописує ліки: ще один меморандум. Вживати замість політхабарів

Мій гарний знайомий, колишній воїн-афганець Сергій Кирилович сумлінно виготовляє у столиці гарні меблі, пильнує політичні новини, раз по раз круто криє як лідерів з рідної Донеччини, так і Президента, одначе на київські майдани не поспішає. Каже, що на одному Майдані він уже сказав своє, добився оновлення верхів і тепер хоче, щоб ці верхи, насамперед глава держави, сказали в нинішню «лиху годину» тверде й виришальне слово. А вже тоді народу виходити чи не виходити на вулиці. «Ковтнувши» останні новини, Кирилович нервує: мовляв, чому після чергових перемовин у президентському кабінеті до мене доносять думку Мороза (читайте її, зокрема, в учорашньому числі «Голосу України»), а я, на відміну від наближеної до порога президентської адміністрації баби Параски, не знаю (це було під вечір середи) думки самого Віктора Ющенка?

На Банковій наче почули сердитого афганця. Після двадцятої години позавчора інформагентства розповсюдили думку Президента, висловлену ним особисто після зустрічі з лідерами «Нашої України» та Партії регіонів. Віктор Ющенко закликає членів коаліції дотриматися регламенту і дати «Нашій Україні» та БЮТ реалізувати свої права при розпаді попередньої коаліції. «Норма регламенту передбачає, що група політичних сил, яка сформувала коаліцію, має право протягом 10 днів після заяви будь-якої із сторін про вихід з коаліції захистити свою ідею про коаліцію і попрацювати над її збереженням і пошуком нових прихильників». «Якщо вихід із коаліції відбувається таким способом, що цього маневру не відводиться партнерам, — це є порушення регламенту», — наголосив Віктор Андрійович.

За його словами, дискусія, яка точиться в парламенті між «Нашою Україною» і БЮТ, з одного боку, та КПУ, СПУ й Партією регіонів — з другого, спричинена тим, що «ті дві сторони, які залишилися в коаліції, будуть позбавлені права, закріпленого регламентом на такий характер поведінки».

Президент визнав і порадив: «Де-факто більшість є, але її треба формалізувати в нормативному полі. Чи це буде 17 числа, чи 15-го — різниці немає. Окрім однієї, що дотримується регламент».

Водночас Віктор Ющенко сказав, що під час зустрічі з представниками «Нашої України» та Партії регіонів закликав не перекуповувати депутатів при формуванні коаліції. Бо, як він зауважив, ми після дебатів за демократичні засади проведення виборчої кампанії стали свідками перших ознак повернення до цієї ганебної практики. Так само закликав виключити «з обіходу міжфракційних стосунків» антизаконні принципи: тиск і шантаж. Певне, глава держави мав на увазі приклад «несподіваної переміни позицій» деяких представників «НУ» і БЮТ, які, всупереч рішенням своїх фракцій, голосували за кандидатуру керівника парламенту і його першого заступника.

А загалом, як бар'єр для виникнення подібних патових ситуацій у парламенті і поза ним, Віктор Ющенко вважає доцільним виробити документ, що регламентував би відносини політичних сил, які входять до більшості та опозиції. Відсутність такого документа, меморандуму, угоди не тільки дистанціює політичні сили, але породжує взаємну недовіру, відчуття намагання узурпації влади і дискредитації одних політичних сил іншими».

Чи вдовольниться Кирилович таким словом глави держави — судити вам. Особисто мені, як-то кажуть, і хочеться, і колеться: хочеться, щоб він не збайдужів політично і в разі потреби вийшов на Майдан; колеться — бо раптом кине виготовляти класні меблі?

Анатолій БЕНЬ.

Наступ на інформаційний суверенітет

Відкритий лист Президентові України В. А. ЮЩЕНКУ

Вельмишановний Вікторе Андрійовичу!

Рада генеральних директорів державних обласних і регіональних телерадіокомпаній України звертається до Вас як до гаранта Конституції, оскільки йдеться про загрозу інформаційному суверенітету України.

Як нам стало відомо, в Кабінеті Міністрів України готується розпорядження про реорганізацію телерадіокомпанії «Культура» та обласних державних телерадіокомпаній і створення на їх базі та радіочастотному ресурсі Державної телерадіокомпанії «Культура» та обласних державних телерадіоінформаційних агенцій.

Однозначно підтримуючи позицію уряду стосовно необхідності зміцнення компанії «Культура» в технічному, фінансовому, ефірному напрямах, не можемо погодитися з тим, яке місце відводиться в проекті розпорядження обласним державним телерадіокомпаніям (далі ОДТРК).

Створені відповідно до Указу Президента України від 3 січня 1995 року за № 12 «Про вдосконалення системи управління державним телебаченням і радіомовленням», Постанови Кабінету Міністрів України від 20 лютого 1995 року № 129 «Питання Державного комітету телебачення і радіомовлення України», Указу Президента України від 27 серпня 2003 року № 920 «Про Положення про Державний комітет телебачення і радіомовлення», ОДТРК, згідно з їх статутами, зобов'язані забезпечувати глибоке і всебічне висвітлення громадсько-політичного, економічного та культурного життя відповідних регіонів України, розповсюдження офіційних повідомлень, роз'яснень рішень органів державної влади та місцевого самоврядування.

А основним завданням ДТРК «Культура» є всебічне висвітлення здобутків вітчизняної культури, науки, освіти, спорту, мистецтва та літератури в контексті розвитку світового культурного процесу. Тобто цей канал є спеціалізованим і не може забезпечувати потреби територіальних громад в отриманні належної різнопланової інформації.

Сьогодні, на наш погляд, ризиковано недооцінювати суспільну роль державних телерадіокомпаній. Саме вони, виконуючи державотворчу функцію, забезпечуючи відповідний інформаційний супровід прийняття та реалізації важливих державних рішень, на виконання доручень Президента та уряду України висвітлюють суспільно значущі проблеми. Європейська інтеграція, збереження духовних традицій, боротьба зі СНІДом та туберкульозом, подолання безробіття та дитячої безпритульності — ці та інші проблеми складають головну тематичну спрямованість телевізійно-радійних програм, які готують для українського суспільства та територіальних громад компанії на виконання державного замовлення. Нехтування або ліквідація цього інформаційного ресурсу на нинішньому етапі розвитку держави може призвести до непередбачуваних наслідків — аж до повної руйнації інформаційного простору. Саме цього чекають ті, хто хоче розхитати Україну, розколоти її навпіл і поставити в політичну та економічну залежність.

І наостанок. Нещодавно прийнятий в новій редакції Закон України «Про телебачення і радіомовлення» передбачає зміну організаційно-правового статусу обласних державних телерадіокомпаній лише на статус громадських телерадіокомпаній (стаття 13, пункт 6). Це —оптимальний варіант перетворення державних ТРК на громадське мовлення, над чим працює сьогодні Державний комітет телебачення і радіомовлення України, внісши зміни до статутів ОДТРК стосовно створення редакційних рад, в частині посилення ролі громадськості в роботі електронних ЗМІ.

Отже, Рада генеральних директорів ОДТРК України, зважаючи на вищевикладене, просить Вас, пане Президенте, втрутитись у цю ситуацію і не допустити руйнації останнього острівка важливої для держави телерадіоінформаційної структури.

За дорученням Ради,
Віктор ПАСАК,
голова Ради;
Віктор БОЙКО, Микола ЛЯПАНЕНКО, Святослав ПИРОЖКО,
члени президії Ради,
генеральні директори ОДТРК.

12 липня 2006 року.

Намети згорнути!

Намети, встановлені в центрі Києва, мають бути демонтовані. Таке рішення ухвалило Головне управління контролю за благоустроєм і зовнішнім виглядом Київської міської держадміністрації. Тут також повідомили, що заявки на проведення акцій з установленням наметів отримані від двох політичних сил: Партії регіонів і «Пори». Партія регіонів заявила про намір розбити наметове містечко біля Верховної Ради, а «Пора» — на Майдані.

Нагадаємо, що днями Партія регіонів у сквері біля будинку Верховної Ради установила близько 60 наметів. «Пора» на Майдані виставила майже 30 наметів і мала намір установлювати тут польову кухню. А БЮТ улаштувала наметове містечко в сквері навпроти будинку Кабміну. Там нараховують майже 50 наметів, повідомляє «РБК-Україна».

Учора питання про легітимність наметових містечок у центрі столиці обговорювала Київська міська рада. На момент, коли верстався номер, інформація про рішення ради не надійшла.

На знімку: депутати Київради Павло Пашко **(ліворуч)** і В'ячеслав Супруненко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Люди чекають стабільності

Депутати Хмельницької міськради, котрі зібралися на свою першу сесію, демонстрували конструктивне налаштування на роботу. Незважаючи на те, що виборчі баталії у місті тривали шість місяців, передання влади від одного голови іншому зрештою відбулося мирно й без інцидентів. Місце міського керманича відтепер посідатиме Сергій Мельник, про що і було повідомлено головою тервиборчкому.

Перше засідання сесії міськради відбулося надзвичайно швидко і організовано. Депутати жодним чином не демонстрували свої політичні симпатії чи антипатії, не кидалися одразу в бій за розподіл портфелів. Радість перемоги «бютівців» (адже саме їх представник очолив міську владу, а блок отримав найбільше —дев'ятнадцять — мандатів) дещо захмарило повідомлення про можливість переходу блоку в опозицію. На другому місці опинився Народний блок Литвина. «Регіонали» та «нашоукраїнці» матимуть лише по чотири представники в міськраді.

Цікава тенденція: вісім партій змогли пройти відбір до ради, але четверта частина новообраних депутатів, що пройшли за цими списками, є позапартійними. Отож є над чим порозмірковувати, кому більше симпатизували виборці — партійним ідеологіям чи знайомим місцевим лідерам.

Утім, навряд чи виборці оцінюватимуть роботу обранців саме за партійною приналежністю. Люди чекають злагодженої роботи команди і стабільності в житті. Для багатьох новообраний міський голова асоціюється саме з цими поняттями. Не помічений у політичних скандалах та інтригах, професійний економіст і досвідчений управлінець, Сергій Мельник уособлює собою саме ті якості, які й потрібні міському голові в нинішній ситуації. Тож є підстави сподіватися, що саме ця компромісна фігура стане гарантом стабільності для Хмельницького і хмельничан. Сергій Мельник повідомив також, що буквально за декілька днів запропонує свою команду, в якій будуть переважно нові обличчя, а головне — професіонали.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Завмерлі ліфти, темні під'їзди

Таку перспективу перед житлово-експлуатаційними підприємствами Тернополя змалювали керівники ВАТ «Тернопільобленерго». Третина ЖЕКів заборгувала енергетикам чималі суми, подекуди їх знеструмлюють. Надалі енергетики обіцяють вдаватися до жорсткіших методів: відключати ліфти, світло у під'їздах, підвалах, на сходових майданчиках. Заборгованість ЖЕКів виникла після травневого підвищення цін на електроенергію. Нові тарифи на квартирну плату вони не можуть затвердити через те, що ось уже більш як три місяці не скликалася сесія міської ради. Поствиборні судові процеси у Тернополі тривають досі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Прояви є, спецнорм немає

Законодавці вважають за доцільне посилити роль правоохоронних органів у протидії правопорушенням з мотивів національної, расової чи релігійної ненависті або ворожнечі.

Відповідний проект закону «Про внесення змін до Кримінального кодексу України, Кримінально-процесуального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо відповідальності за правопорушення з мотивів національної, расової чи релігійної ненависті або ворожнечі)» подав до Верховної Ради України народний депутат Олександр Фельдман (фракція БЮТ).

Сьогодні, **повідомляє парламентське Інформуправління**, посилаючись на думку автора законопроекту, у Кримінальному кодексі та Кодексі України про адміністративні правопорушення відсутні спеціальні норми для кваліфікації суспільно небезпечних правопорушень з мотивів національної, расової чи релігійної ненависті або ворожнечі. Тому народний депутат пропонує доповнити чинне законодавство відповідними положеннями.

Зокрема, статтю 125 Кримінального кодексу частиною третьою такого змісту: «Умисне легке тілесне пошкодження, вчинене з мотивів національної, расової чи релігійної ненависті або ворожнечі, - карається виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до двох років». Передбачено відповідальність за поширення матеріалів, що ображають почуття громадян у зв'язку з їх расовою, національною належністю чи ставленням до певної релігії, конкретизовано положення щодо справ обвинувачення тощо.

■ СУД ІДЕ

Мирослава Гонгадзе розповідає, слухає і звинувачує

На судовий розгляд справи про вбивство Георгія Гонгадзе прибула його вдова (мама відсутня через хворобу: свої повноваження вона передала представникам її інтересів). Позавчора Мирослава давала свідчення про свої стосунки з чоловіком з моменту їхнього знайомства до 16 вересня 2000 року — дня, коли Георгія викрали і вивезли за останнім у його житті маршрутом.

Потерпіла також розповіла про відомі їй обставини зникнення Гії, про ідентифікацію «таращанського тіла» та про ДНК-експертизу, що була проведена у США під наглядом ФБР.

Якщо 12 липня слухали Мирославу, то вчора вона сама ставила запитання підсудним: відповіді звірятимуть з даними у протоколах матеріалів справи. Незалежно від судового вироку вдова Георгія має намір зробити подання до Генпрокуратури про порушення кримінальних справ проти трьох колишніх генпрокурорів: вона переконана, що розслідування за часів Михайла Потебенька, Геннадія Васильєва та Святослава Піскуна було затягнуто, слідчі органи не здійснили багато процесуальних дій, за якими можна було б установити причину смерті Георгія. Мирослава підозрює, що «це був умисел, службова недбалість або укриття злочину на замовлення», і тому хоче, щоб нинішній Генпрокурор з'ясував, чим саме «грішили» його попередники.

Вдова нагадала, що висновок про затягування справи зробив і Європейський суд з прав людини, в якому вона виграла позов проти України. Щоправда, адвокат Мирослави Валентина Теличенко уточнила «Українській правді», що в нашому законодавстві не прописаний механізм притягнення конкретних осіб до відповідальності за «невапливий» стиль роботи. «Законодавство розраховане на те, щоб Мирослава, умовно кажучи, взяла гроші і заспокоїлася, але у нас інша мета, ми хочемо, щоб за порушення відповідали конкретні люди», — зазначила Валентина.

До речі, у середу на судовому засіданні була присутня представниця ПАРЄ Сабіна Лойтхойзер-Шнарренбергер. Вона запевнила журналістів, що Страсбург уважно стежить за судовим процесом та подальшим розслідуванням «справи Гонгадзе». Там «бачать певне просування стосовно виконавців убивства, але не помічають прогресу з точки зору встановлення замовників та організаторів злочину». Гостя також заявила, що, за її враженнями, «не було зроблено всього можливого для того, щоб притягти до відповідальності людей, які раніше обіймали високі політичні посади».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ОГОЛОШЕННЯ

У зв'язку з надходженням заяв народних депутатів України:

БАРАНІВСЬКОГО
Олександра Петровича,
БОКОГО Івана Сидоровича,
БОНДАРЧУКА
Івана Миколайовича,
БУГАЙЦЯ
Анатолія Олександровича,
БУЛЬБИ Степана Степановича,
ВОЛГИ
Василя Олександровича,
ГОНЧАРОВА
Михайла Олександровича,
ДАНІЛІНА Миколи Олексійовича,
ДЕРКАЧА Андрія Леонідовича,
КУЗЬМЕНКА
Сергія Леонідовича,
КУНЧЕНКА Олексія Петровича,
МЕНДУСЯ Ярослава Петровича,
МОРДОВЦЯ
Леоніда Михайловича,
ПОЛЯКОВА Василя Леонідовича,
РУДЬКОВСЬКОГО
Миколи Миколайовича,
САДОВОГО Миколи Ілліча,
СЕМЕНЮК Валентини Петрівни,
СІЛЬЧЕНКА Василя Андрійовича,
СПОДАРЕНКА
Івана Васильовича,
ТАРАСОВА
Володимира Володимировича,
ФІЛІНДАША
Євгена Васильовича,
ЦУШКА Василя Петровича,
ЧЕРВОНОПИСЬКОГО
Сергія Васильовича,
ЧМИРЯ Сергія Михайловича,
ЧУКМАСОВА
Сергія Олександровича,
ШИБКА Віталія Яковича

про вихід із складу коаліції депутатських фракцій, утвореної 22 червня 2006 року фракціями «Блок Юлії Тимошенко», Блоку «НАША УКРАЇНА» і Соціалістичної партії України,

— відповідно до статті 66 Регламенту Верховної Ради України інформую про припинення діяльності коаліції названих депутатських фракцій, оскільки чисельний склад коаліції зменшився до 213 народних депутатів, що є меншим ніж визначено Конституцією України.

Оголошено на пленарному засіданні Верховної Ради України 11 липня 2006 року.

ОГОЛОШЕННЯ

Відповідно до статті 83 Конституції України та статей 61, 62, 63 Регламенту Верховної Ради України оголошую про сформування та реєстрацію в апараті Верховної Ради України коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України п'ятого скликання.

Коаліція депутатських фракцій сформована на підставі Угоди про коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України, підписаної головами депутатських фракцій:
— Партії регіонів;
— Соціалістичної партії України;
— Комуністичної партії України,
у складі 239 народних депутатів України (станом на 7 липня 2006 року — 238), які особистими підписами підтвердили свою згоду стати членами коаліції. Списки членів названих депутатських фракцій з особистими підписами народних депутатів, що є невід'ємною складовою коаліційної угоди, додаються.

Оголошено на пленарному засіданні Верховної Ради України 11 липня 2006 року.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

Відповідно до частин 6 та 7 статті 83 Конституції України, статті 61 Регламенту Верховної Ради України повідомляємо про створення Антикризової коаліції у Верховній Раді України V скликання між Фракцією Партії регіонів у Верховній Раді України, Фракцією Соціалістичної партії України у Верховній Раді України та Фракцією Комуністичної партії України у Верховній Раді України, у зв'язку з чим подаємо встановлені діючим законодавством документи.

ДОДАТОК:
1. Угода про створення Антикризової коаліції у Верховній Раді України між Фракцією Партії регіонів у Верховній Раді України, Фракцією Соціалістичної партії України у Верховній Раді України та Фракцією Комуністичної партії України у Верховній Раді України — на 20 аркушах.
2. Списки членів депутатських фракцій, що сформували коаліцію, з особистими підписами народних депутатів — на 12 аркушах.

Від імені Фракції Партії регіонів
В.ЯНУКОВИЧ
Від імені Фракції Соціалістичної партії України
В.ЦУШКО
Від імені Фракції Комуністичної партії України
П.СИМОНЕНКО
7 липня 2006 року.

УГОДА ПРО СТВОРЕННЯ АНТИКРИЗОВОЇ КОАЛІЦІЇ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ V СКЛИКАННЯ МІЖ ФРАКЦІЄЮ ПАРТІЇ РЕГІОНІВ, ФРАКЦІЄЮ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ ТА ФРАКЦІЄЮ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

ПРЕАМБУЛА

Ми, представники політичних сил, визначаючи волю і демократичний вибір Українського народу, спираючись на підтримку і довіру наших виборців, поділяючи спільну відповідальність за реалізацію надій і прагнень усіх громадян, а також сповідуючи цінності демократії, керуючись у своїх діях пріоритетом прав і свобод людини, принципом верховенства права і захистом національних інтересів держави, а також розуміючи критичний стан розвитку держави, соціально-економічної та політичної ситуації, заявляємо про створення Антикризової коаліції у Верховній Раді України V скликання. Вона відкрита для приєднання до неї всіх парламентських фракцій та окремих народних депутатів.

Ми переконані, що Антикризова коаліція покликана забезпечити гідні умови життя і рівні можливості для всебічного розвитку кожного громадянина, зміцнення громадянського суспільства та утвердження ефективної й відповідальної влади на всіх рівнях, побудову конкурентоспроможної національної економіки та перетворення України на рівноправного члена спільноти розвинутих європейських держав.

З цією метою народні депутати, представники депутатських фракцій, укладають Угоду про створення Антикризової коаліції у Верховній Раді України V скликання, що передбачає утворення парламентської більшості та формування коаліційного Уряду.

Сторони беруть на себе зобов'язання послідовно та неухильно втілювати в життя Програму діяльності Коаліції та дотримуватися у співпраці та прийнятті рішень положень Регламенту, які є невід'ємними частинами даної Угоди.

Угода про створення Антикризової коаліції у Верховній Раді України V скликання складається з таких частин: Преамбула; І. Програма Антикризової коаліції, яка включає в себе Засади внутрішньої і зовнішньої політики; ІІ. Регламент діяльності Коаліції.

Частина І
ПРОГРАМА

Програма Антикризової коаліції побудована на принципах патріотизму, чесності та відкритості політичних процесів, професіоналізму та ефективності у прийнятті рішень. Програма відображає узгоджену позицію сторін.

Програма діяльності Антикризової коаліції складається з Засад внутрішньої і зовнішньої політики, які викладають її мету та пріоритетні завдання.

1.1. ЗАСАДИ ВНУТРІШНЬОЇ І ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

Засади внутрішньої і зовнішньої політики формулюють основоположні цілі Антикризової коаліції, є погодженими пріоритетними завданнями для всіх її учасників, а саме — народних депутатів України, які входять до депутатських фракцій, — учасників даної Угоди, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України — та обов'язковими для врахування при розробці програми дій Уряду, визначень і концепцій законів, загальнодержавних програм, затвердження Державного бюджету України.

У СФЕРІ ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ

1. Ефективний захист прав і свобод громадян:
■ утвердження повноцінного громадянського суспільства, в якому людина всебічно розвивається і самореалізується;
■ забезпечення незалежної діяльності громадських організацій і рухів, збільшення їх впливу на прийняття суспільно важливих рішень;
■ забезпечення свободи слова та незалежності ЗМІ;
■ запровадження гендерної рівності.

2. Модернізація системи освіти та науки:
■ підготовка висококваліфікованих, творчих особистостей, які мають можливість опановувати нові передові знання та використовувати їх на благо суспільства;
■ реформування дошкільної освіти, що має будуватися на засадах багатоманітності, сприяння розвитку творчої індивідуальності дітей;
■ забезпечення доступності і безоплатності дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам;
■ забезпечення демократизації та рівного доступу до якісної середньої освіти;
■ підвищення престижу освітянської праці;
■ розвиток вищої освіти;
■ підвищення ролі науки як основи розвитку в Україні ефективної "економіки знань";
■ реформування вітчизняної науки як стратегічного пріоритету для влади.

3. Культурний розвиток:
■ створення умов для реалізації творчого потенціалу людини і суспільства;
■ забезпечення для всіх громадян України рівних можливостей у задоволенні своїх культурно-духовних потреб;
■ відродження духовних цінностей українського народу, захист та примноження його культурних здобутків;
■ збереження та актуалізація національної культурної спадщини;
■ державний захист національної культурної індустрії (книговидання, кінематографія, мистецтво);
■ формування толерантного суспільства, утвердження свободи совісті та віросповідання;
■ інтеграція української культури у глобальні культурні процеси.

4. Забезпечення якісної і доступної медичної допомоги та динамічного розвитку системи охорони здоров'я:
■ реформування системи охорони здоров'я шляхом пріоритетного розвитку первинної медичної допомоги, діагностики різних видів захворювань та впровадження обов'язкового профілактичного догляду, створення єдиного простору доступних для всіх верств населення медичних послуг;
■ орієнтація на профілактику та попередження захворювань і здоровий стиль життя населення.

5. Державна політика у сфері фізичної культури і спорту:
■ забезпечення оптимальної рухової активності кожної людини впродовж усього життя як важливого чинника здорового способу життя, організації змістовного дозвілля;
■ сприяння максимальній реалізації здібностей обдарованих осіб у спорті, підвищення авторитету держави у світовому спортивному русі.

6. Забезпечення конституційних прав громадян на безпечне довкілля та вдосконалення національної екологічної політики:
■ стимулювання розвитку екобезпечних технологій;
■ посилення просвітницької діяльності населення щодо вимог екологічних норм і стандартів.

7. Перебудова системи соціального захисту населення та забезпечення відповідності соціальних стандартів потребам гідного життя людини:
■ реформування системи соціальних стандартів і пільг;
■ поліпшення соціального захисту дітей;
■ подолання демографічної кризи, досягнення сталого демографічного розвитку;
■ утвердження духовно і фізично здорової, матеріально забезпеченої та соціально благополучної сім'ї;
■ поетапне повернення боргів по заощадженнях громадян;
■ сприяння у реалізації творчих можливостей та ініціатив молоді, залучення її до активної участі у соціальному, економічному та гуманітарному розвитку країни.

8. Трансформація політики у сфері зайнятості та ринку праці, підвищення рівня життя широких верств населення:
■ подолання бідності;
■ перехід до нового соціального стандарту — мінімальної погодинної заробітної плати;
■ зменшення рівня соціального розшарування;
■ сприяння самозайнятості населення, сімейному підприємництву, малому та середньому бізнесу;
■ законодавче забезпечення сплати дивідендів міноритарним акціонерам;
■ скорочення трудової еміграції населення, державний захист громадян за кордоном;
■ спрощення умов для відкриття початкового бізнесу;
■ забезпечення розміру соціальних виплат, які є основним джерелом доходів, на рівні не нижчому за прожитковий мінімум;
■ ліквідація заборгованості по заробітній платі, недопущення її виникнення на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності.

9. Реформування системи пенсійного забезпечення:
■ створення умов для гідного життя людей похилого віку;
■ стимулювання розвитку недержавної системи пенсійного страхування.

10. Реформування житлово-комунального господарства.

У СФЕРІ ПОБУДОВИ СУЧАСНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

1. Завершення та удосконалення політичної реформи:
■ оптимізація розподілу повноважень між гілками влади, створення дієвого балансу стримувань і противаг;
■ чітке законодавче визначення статусу, механізмів формування та засад діяльності Президента України, Кабінету Міністрів України (прав та обов'язків Прем'єр-міністра України та інших членів Уряду), Верховної Ради України, законодавче врегулювання процедур здійснення ними повноважень;
■ розвиток парламентаризму і його інституційних основ: партійної системи та удосконалення пропорційної системи виборів до Верховної Ради України та місцевих рад, а також законодавче врегулювання статусу парламентської більшості (коаліції депутатських фракцій) та парламентської опозиції;
■ обмеження недоторканності народних депутатів України.

2. Впорядкування та поетапне скорочення необґрунтованих пільг державним службовцям, суддям і депутатам усіх рівнів.

3. Реформування вищого та центрального рівня органів виконавчої влади, створення нової моделі публічної адміністрації, демократизація влади, наближення її до потреб і запитів кожного громадянина. Реформування адміністративно-територіального устрою на принципах економічної доцільності та соціальної необхідності. Посилення ролі місцевого самоврядування. Реформування системи місцевої влади на принципах децентралізації та субсидіарності та приведення її у відповідність до загальноприйнятих європейських принципів, закладених в Європейській Хартії місцевого самоврядування, яка ратифікована Верховною Радою України. Доопрацювання із врахуванням вищевикладеного попередньо схваленого Верховною Радою України проекту Закону України "Про внесення змін до Конституції України щодо удосконалення системи місцевого самоврядування" (№ 3207-1) та остаточне схвалення його із визначенням дати набрання чинності з 1 січня 2007 р.

4. Забезпечення доступного, якісного і справедливого судочинства.

5. Реформування правоохоронних органів, адвокатури, системи виконання судових рішень, нотаріату.

6. Запровадження Національної програми боротьби з корупцією.
7. Здійснення військової реформи та підвищення обороноздатності країни.

У СФЕРІ ПОБУДОВИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

1. Підвищення доходів, оплати праці на основі зростання продуктивності праці.
2. Забезпечення умов реалізації людського потенціалу нації відповідно до європейських стандартів.
3. Гарантування державою недоторканності прав власності та зміцнення інституту власності як основи ринкової системи господарювання.
4. Створення сприятливого середовища для розвитку та всебічна підтримка підприємництва.
5. Розвиток конкуренції як основного чинника підвищення ефективності економіки.
6. Сприяння процесам становлення національного капіталу як основи національної макроекономічної стабільності та конкурентоспроможності.
7. Детінізація економіки та легалізація капіталів некримінального походження.
8. Забезпечення стабільно низького рівня інфляції.
9. Підвищення ефективності управління грошовою пропозицією.
10. Узгодження бюджетної політики в Україні з цілями довгострокового економічного зростання та перетворення бюджетної політики на дієвий інструмент соціально-економічного розвитку в умовах ринкової економіки.
11. Проведення стабільної та раціональної податкової політики:
12. Інтенсифікація інвестиційної та інноваційної діяльності:
- поліпшення інвестиційного клімату, заохочення інвестиційного спрямування коштів підприємств та населення;
- забезпечення інноваційної складової інвестицій;
- утвердження ефективної системи страхування інвестиційних ризиків;
- стимулювання збільшення обсягів заощаджень громадян та спрямування цих коштів на інвестування економіки;
- запровадження системи економічних стимулів для заохочення модернізації українського виробництва;
- модернізація науково-технологічної сфери та формування мотивації суб'єктів господарювання до інновацій.

13. Активізація ресурсного потенціалу регіонів, забезпечення розвитку їх науково-технічного та інноваційного потенціалу, подолання депресивності територій.
14. Забезпечення ефективного використання державного майна, запровадження прозорого та ефективного механізму реалізації державою своїх прав власника та підвищення якості управління державним майном.
15. Встановлення оптимального співвідношення форм власності та організаційних моделей господарювання.
16. Розвиток ліквідного, прозорого та надійного фондового ринку.
17. Досягнення високого рівня енергетичної безпеки як складової національної безпеки України.
18. Формування конкурентоспроможного аграрного сектору.
Розробка і реалізація до 01.01.2008 необхідного комплексу заходів, що забезпечують умови функціонування ринку землі (зокрема завершення видачі актів на право власності на землю, виділення земельних ділянок в натурі, створення земельного кадастру, встановлення меж територіальних одиниць, проведення грошової оцінки землі, механізмів регулювання ринку землі тощо). Внесення до 01.12.2006 доповнень до Земельного кодексу України, відповідно до яких не допускається реалізація правовідносин щодо продажу землі до завершення передбачених вище робіт.
19. Формування зовнішньоекономічної політики України на засадах пріоритетності національних економічних інтересів:
- оптимізація стану платіжного балансу;
- стимулювання експорту та виважене регулювання імпорту;
- захист вітчизняних економічних інтересів за кордоном.

У СФЕРІ ЗДІЙСНЕННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

1. Здійснення зовнішньополітичного курсу відповідно до Конституції України, чинного законодавства та загальновизнаних принципів і норм міжнародного права.
2. Створення умов для набуття повноправного членства в Європейському Союзі. Завершення робіт по створенню Єдиного економічного простору.
3. Ухвалення рішення про вступ до НАТО виключно за правовими наслідками всеукраїнського референдуму.
4. Розвиток рівноправних та добросусідських відносин із Російською Федерацією та іншими сусідніми країнами.
5. Забезпечення дипломатичними та іншими засобами і методами, передбаченими міжнародним правом захисту суверенітету і безпеки, територіальної цілісності та непорушності державних кордонів України, її політичних торговельно-економічних, науково-технічних, культурних та інших інтересів, а також законних прав громадян України та її юридичних осіб за кордоном.

Частина II
РЕГЛАМЕНТ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

I. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ УТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

1.1. Коаліція — це добровільне об'єднання депутатських фракцій, яке формується у Верховній Раді України за результатами виборів і на основі узгодження політичних позицій. До складу Коаліції входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.
1.2. Коаліція формується депутатськими фракціями, утвореними в порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України.
1.3. Учасниками Коаліції є фракції Верховної Ради України, які прийняли рішення про вступ до Коаліції, рішення про що засвідчені підписами голів (заступників голів) фракцій. Коаліція передбачає також й індивідуальне членство, у тому разі, якщо народний депутат України поділяє засади створення і принципи функціонування Коаліції, але не є членом жодної з фракцій - учасників Коаліції. У цьому разі народний депутат України звертається з відповідною заявою до Ради Коаліції, яка виносить його заяву для прийняття рішення на Загальних зборах.
1.4. Коаліція вважається сформованою з моменту офіційного оголошення про це головуючим на пленарному засіданні на підставі поданих до апарату Верховної Ради України документів.
1.5. Основними завданнями Коаліції в сфері законодавчої діяльності є:
1.5.1. Ініціювання та розробка на основі Програми Коаліції проектів законів, постанов, звернень та їх внесення до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України, її комітетів, інших робочих органів. Коаліція підтримує тільки ті законопроекти та постанови, які пройшли узгодження в Уряді, консенсусом в Раді Коаліції та відповідають змісту угоди про створення Коаліції. Незгода фракції - учасника Коаліції підтримати законопроект, або інший проект рішення Верховної Ради є фактичним застосуванням права вето. Такий законопроект або рішення знімається з розгляду до повного узгодження всіма фракціями — учасниками Коаліції.
1.5.2. Формування та проведення узгодженої кадрової політики, контроль за ефективністю роботи призначених посадових осіб та забезпечення їх відповідальності перед Коаліцією
1.5.3. Експертиза законопроектів, що розглядаються у Верховній Раді України, ініціювання розробки та внесення зауважень та пропозицій до законопроектів, що подані на друге (третє) читання
1.5.4. Прийняття та поширення серед народних депутатів України, у Верховній Раді України, у засобах масової інформації заяв, звернень, інших документів, прийнятих Коаліцією.
1.6. Народний депутат України, член фракції, що входить до складу Коаліції, або народний депутат України, що входить до коаліції на індивідуальних засадах, має права, визначені Конституцією України, Законом України "Про статус народного депутата України", Регламентом Верховної Ради України, цією Угодою, іншими нормативними актами.
1.7. Для забезпечення діяльності Коаліції можуть бути утворені необхідні фахово-експертні, робочі та інші групи (із залученням фахівців у відповідних галузях), положення про які затверджуються Радою Коаліції.

II. КЕРІВНІ ОРГАНИ КОАЛІЦІЇ

2.1. Органами координації та взаємодії в Коаліції є:
2.1.1. Загальні збори Коаліції.
2.1.2. Рада Коаліції.
2.2. Загальні збори Коаліції.
2.2.1. Загальні збори Коаліції складаються з народних депутатів України — членів фракцій, що входять до Коаліції, а також народних депутатів України, щодо яких прийнято рішення про індивідуальне членство.
2.2.2. Загальні збори Коаліції збираються не рідше, ніж раз на одну парламентську сесію та за необхідністю.
2.2.3. Загальні збори Коаліції розглядають проекти рішень після узгодження позицій депутатськими фракціями - учасниками коаліції на Раді Коаліції.
2.2.4. До виключних повноважень Загальних зборів Коаліції належать наступні питання:
2.2.4.1. Прийом нових членів до Коаліції (щодо окремих народних депутатів - простою більшістю голосів депутатів - членів коаліції; щодо фракцій - не менш як двома третинами голосів депутатів - членів коаліції).
2.2.4.2. Розгляд питання про внесення пропозицій стосовно кандидатур Прем'єр-міністра України, інших членів Кабінету Міністрів України. При цьому кандидатура на посаду Прем'єр-міністра України вважається схваленою, якщо за неї проголосувало більше половини народних депутатів України, що входять до складу Коаліції.
2.2.4.3. Обговорення та прийняття рішень щодо розбіжностей, спорів, що виникли між учасниками Коаліції, якщо їх розв'язання неможливе на Раді Коаліції.
2.2.4.4. Припинення діяльності Коаліції.
2.2.4.5. Виключення зі складу коаліції депутатів, що входять до коаліції.
2.2.4.6. Загальні збори Коаліції мають право вирішувати і будь-які інші питання, пов'язані з діяльністю коаліції в порядку, визначеному цією Угодою.
2.2.5. Загальні збори Коаліції є правомочними, якщо в них беруть участь не менше половини народних депутатів України кожної фракції — учасника Коаліції. Загальні збори Коаліції скликаються позачергово на вимогу Координатора Коаліції, Ради Коаліції, не менш як 1/3 від чисельного складу кожної депутатської фракції — учасника Коаліції, а також народних депутатів України, стосовно яких прийнято рішення щодо індивідуального членства шляхом письмового повідомлення кожного депутата — члена Коаліції.
2.2.6. Рішення Загальних зборів Коаліції приймаються виключно на їх засіданнях. Рішення Загальних зборів Коаліції вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини загальної чисельності кожної фракції, що є учасником Коаліції.
2.2.7. На Загальних зборах Коаліції, засіданнях Ради Коаліції обов'язково ведуться протоколи, які підписуються головами депутатських фракцій, що входять до Коаліції. Протоколи оформлюються у триденний термін з дня завершення Загальних зборів.
2.3. Координатор Коаліції.
2.3.1. Обов'язки координатора Коаліції почергово, на кожній сесії Верховної Ради України, виконують керівники депутатських фракцій, що входять до складу Коаліції. На період відсутності координатора його повноваження виконує керівник фракції, який має бути координатором на наступній сесії Верховної Ради України. Черговість виконання повноважень координатора Коаліції визначається на весь термін повноважень Верховної Ради України V скликання за домовленістю керівників депутатських фракцій, що входять до складу Коаліції.
2.3.2. Функції та обов'язки координатора Коаліції:
2.3.2.1.Організовує діяльність Коаліції.
2.3.2.2. Головує на засіданнях Загальних зборів Коаліції, Ради Коаліції.
2.3.2.3. Скликає позачергові і проводить чергові (позачергові) Засідання Коаліції.
2.3.2.4. Повідомляє Голову Верховної Ради України, керівні органи Верховної Ради України про склад Коаліції, її цілі, прийняті рішення тощо.
2.3.2.5. Робить погоджені заяви від імені Коаліції.
2.3.2.6. Координує роботу Секретаріату Коаліції.
2.3.2.7. Вносить подання про призначення на посаду та звільнення з посади керівника та працівників Секретаріату Коаліції за погодженням з Радою Коаліції.
2.3.2.8. Здійснює контроль за виконанням рішень Коаліції, Ради Коаліції.
2.4. Рада Коаліції.
2.4.1. Рада Коаліції складається з голів депутатських фракцій — учасників Коаліції та п'яти представників від кожної фракції — учасника Коаліції.
2.4.2. Формою роботи Ради Коаліції є засідання.
2.4.3. На засіданнях Ради Коаліції головує Координатор Коаліції.
2.4.4. Організовує роботу Ради Коаліції Координатор Коаліції шляхом проведення регулярних засідань, нарад, систематичних консультацій та узгоджень.
2.4.5. Засідання Ради Коаліції можуть відбуватися за участю Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України та інших спеціально запрошених осіб.
2.4.6. При розгляді проектів рішень Верховної Ради України, на засіданнях Ради Коаліції доповідають відповідні голови чи заступники голів відповідних комітетів - члени коаліції.
2.4.7. Рішення Ради Коаліції приймаються консенсусом, при чому кожна з фракцій - учасників Коаліції має один голос.
2.4.8. Засідання Ради Коаліції відбуваються за потребою, але не рідше одного разу на тиждень напередодні сесійного засідання Верховної Ради України та чергових засідань Кабінету Міністрів України.
2.4.9. Рада Коаліції:
2.4.9.1. Здійснює оперативне координування діяльності Коаліції.
2.4.9.2. Виробляє спільну позицію Коаліції щодо законотворчої діяльності у Верховній Раді України або інших питань порядку денного.
2.4.9.3. Приймає рішення про узгодження кандидатур на посади Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, інших посадових осіб, які призначаються чи згода на призначення яких надається Верховною Радою України, для остаточного схвалення цих рішень загальними зборами Коаліції.
2.4.9.4. Щомісяця розглядає діяльність Кабінету Міністрів України на предмет виконання цієї Угоди, оцінює соціально-економічну ситуацію в країні.
2.4.9.5. Узгоджує кандидатури на посади голів комітетів Верховної Ради України.
2.5.9.6. Затверджує перспективні та поточні плани роботи Коаліції.
2.4.9.7. Приймає попереднє рішення щодо включення або виключення із Коаліції її членів, яке виноситься на затвердження Загальних зборів Коаліції.
2.4.9.8. Приймає попереднє рішення про реорганізацію Коаліції, яке виноситься на затвердження Загальних зборів Коаліції
2.4.9.9. Виконує інші функції, які надаються Раді Коаліції за рішенням Загальних зборів Коаліції.
2.4.10. Виходячи з програмних та організаційних принципів Коаліції, Рада Коаліції може самостійно приймати заяви, звернення, поширювати інформаційні, аналітичні та інші матеріали.

III. РОЗГЛЯД КОАЛІЦІЄЮ КАДРОВИХ ПИТАНЬ

3.1. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до Конституції України вносить погоджені пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України. Розгляд питання про внесення пропозиції щодо кандидатури Прем'єр-міністра України попередньо здійснюється у фракціях - учасниках Коаліції.
3.2. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до Конституції України вносить погоджені пропозиції Прем'єр-міністру України щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України. Розгляд питання про внесення пропозицій щодо кандидатури до складу Кабінету Міністрів України попередньо здійснюється у фракціях - учасниках Коаліції.
3.3. Питання про внесення пропозицій стосовно кандидатур Прем'єр-міністра України, інших членів Кабінету Міністрів України розглядається на Загальних зборах Коаліції тільки після попереднього прийняття рішення про погодження кандидатур Радою Коаліції.

IV. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ

4.1. Коаліція може проводити з Президентом України консультації з будь-яких питань, що становлять державний та суспільний інтерес.
4.2. Коаліція проводить з Президентом України обов'язкові консультації з таких питань:
4.2.1. Внесення пропозиції щодо кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України.
4.2.2. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посаду Міністра закордонних справ України та Міністра оборони України.
4.2.3. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посади керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, які за процедурою призначення відносяться до його компетенції.
4.3. Коаліцію на консультаціях з Президентом України представляє Рада Коаліції.
4.4. У консультаціях Коаліції з Президентом України можуть брати участь Голова Верховної Ради України та Прем'єр-міністр України.

V. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ УКРАЇНИ,

КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

5.1. Коаліція проводить з Прем'єр-міністром України консультації з будь-яких питань, що становлять державний та суспільний інтерес.
5.2. Коаліція взаємодіє з Прем'єр-міністром України шляхом проведення обов'язкових консультацій з питань:
5.2.1. Внесення пропозицій щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України.
5.2.2. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посади керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, керівників державних підприємств, установ, організацій, які призначаються Кабінетом Міністрів України.
5.2.3. Внесення пропозицій щодо кандидатур на посади голів місцевих державних адміністрацій.
5.2.4. Внесення пропозицій щодо звільнення з посад членів Кабінету Міністрів України, керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, голів місцевих державних адміністрацій, керівників державних підприємств, установ, організацій, які призначаються Кабінетом Міністрів України.
5.3. Коаліцію на консультаціях з Прем'єр-міністром України представляє Рада Коаліції.
5.4. Кабінет Міністрів України надсилає Раді Коаліції для депутатських фракцій -

(Закінчення на 6-й стор.).

(Початок на 4—5-й стор.).

учасників Коаліції проекти порядку денного рішень та супровідних матеріалів до засідання Кабінету Міністрів України не пізніше як за три дні до засідання Кабінету Міністрів України.

5.5. Прем'єр-міністр України погоджує з Радою Коаліції план законопроектних робіт Уряду та спільно визначає ключові положення законопроектів, що будуть вноситися на розгляд Верховної Ради України.

5.6. Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України утримуватимуться від прийняття урядових рішень, які можуть викликати протиріччя в Коаліції, суперечать програмним засадам діяльності Коаліції.

5.7. У консультаціях Коаліції з Прем'єр-міністром України може брати участь Голова Верховної Ради України.

5.8. Кабінет Міністрів України може внести на розгляд Ради Коаліції питання щодо звільнення міністра у зв'язку з непрофесійним виконанням ним своїх обов'язків.

VI. ВЗАЄМОДІЯ КОАЛІЦІЇ З ГОЛОВОЮ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

6.1. Коаліція проводить з Головою Верховної Ради України консультації з наступних питань:

6.1.1. Формування порядку денного роботи Верховної Ради України.

6.1.2. Формування календарного плану роботи Верховної Ради України.

6.1.3. Проведення парламентських слухань та Днів Уряду у Верховній Раді України.

VII. ПОГОДЖУВАЛЬНІ ПРОЦЕДУРИ

7.1. У разі виникнення розбіжностей між позиціями учасників Коаліції, учасниками Коаліції та Кабінетом Міністрів України застосовуються погоджувальні процедури, які розпочинаються без спеціального рішення Ради Коаліції за ініціативою будь-якої фракції, що входить до Коаліції, шляхом укладання протоколу розбіжностей та опрацювання змісту розбіжностей.

7.2. Погоджувальні процедури включають:

7.2.1. Створення погоджувальної групи з представників фракцій, що входять до Коаліції (по 3 представники від кожної фракції - учасника Коаліції), Кабінету Міністрів України (у разі наявності розбіжностей Коаліції з Кабінетом Міністрів України).

7.2.2. Визначення предмету розгляду погоджувальної групи та терміну її роботи.

7.2.3. Розгляд питання погоджувальною групою, до роботи якої можуть долучатися також зовнішні експерти.

7.2.4. Прийняття висновків погоджувальною групою та винесення проекту рішення на розгляд Ради Коаліції.

7.2.5. Прийняття Радою Коаліції рішення зі спірного питання.

7.3. У разі неприйняття рішення Радою Коаліції з питання, яке викликало розбіжності, Коаліція, а також Кабінет Міністрів України утримуються від одноосібного та непогодженого прийняття рішення з такого питання.

У цьому випадку Рада Коаліції зобов'язана зібрати Загальні збори Коаліції на вимогу хоча б однієї з фракцій - учасників Коаліції.

VIII. ЕТИКА ПОВЕДІНКИ В КОАЛІЦІЇ

8.1. Прем'єр-міністр, Голова Верховної Ради та його заступники, міністри, посадовці, народні депутати України — члени фракцій, що входять до складу Коаліції, у своїх діях, пов'язаних з виконанням повноважень, на засіданнях Верховної Ради України, в процесі роботи в Комітетах і комісіях, на посадах, при виступах в засобах масової інформації керуються програмними принципами та рішеннями керівних органів Коаліції, прийнятими в установленому порядку. Не допускається публічна дискредитація офіційних рішень органів Коаліції, Кабінету Міністрів та посадових осіб.

8.2. Після прийняття офіційного рішення керівними органами Коаліції чи Коаліційного Уряду учасники Коаліції зобов'язані їх виконувати або залишити відповідні посади за власним бажанням у зв'язку з неприйняттям політичного курсу Коаліції. Будь-який посадовець, який порушив цей принцип, мусить бути замінений в обов'язковому порядку протягом двох тижнів з моменту прийняття рішення про це загальних зборів Коаліції без порушення кадрових квот фракцій - учасників Коаліції. Відповідне рішення ухвалюється Радою Коаліції консенсусом після відповідного обговорення у фракціях.

8.3. Фракції — учасники Коаліції своїм рішенням можуть відкликати будь-яку посадову особу, делеговану на цю посаду від учасника Коаліції, з займаної посади та запропонувати нову кандидатуру.

IX. СЕКРЕТАРІАТ КОАЛІЦІЇ

9.1. Організаційно-технічне та інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності Коаліції покладається на Секретаріат Коаліції. Діяльність Секретаріату регламентується законодавством України, Регламентом Верховної Ради України, Положенням про Секретаріат Коаліції, яке затверджується Радою Коаліції.

9.2. Секретаріат Коаліції забезпечує координацію з секретаріатами фракцій, що входять до Коаліції шляхом обміну інформацією, аналітичними матеріалами, консультаціями тощо. Секретаріат Коаліції обов'язково надсилає Фракціям, що входять до Коаліції, прийняті Загальними зборами Коаліції та Радою Коаліції рішення не пізніш як через 48 годин після їх прийняття.

X. ЗМІНИ У СКЛАДІ КОАЛІЦІЇ

10.1. Депутатська фракція, яка не є учасником Коаліції, або народний депутат України, який не є членом жодної з фракцій - учасників Коаліції, може за своїм бажанням та за згодою Коаліції увійти до її складу, приєднавшись до коаліційної угоди. Порядок надання згоди на входження до Коаліції визначається цією Угодою.

10.2. Депутатська фракція має право в будь-який час вийти зі складу Коаліції, попередивши про це письмовою заявою на засіданні Ради Коаліції не менше ніж за десять днів до дати виходу, а також підтвердивши це письмовою заявою керівників інших коаліційних депутатських фракцій не менше ніж за десять днів до дати виходу. Протягом зазначених строків така депутатська фракція в будь-який час має право в письмовій формі відкликати свою заяву. Якщо депутатська фракція не відкликала своєї заяви, головуючий на першому після закінчення десятиденного строку пленарному засіданні оголошує про вихід депутатської фракції з Коаліції.

XI. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

11.1. Діяльність Коаліції припиняється у разі:

11.1.1. Припинення повноважень Верховної Ради України відповідного скликання.

11.1.2. Виходу фракції або фракцій зі складу Коаліції.

11.1.3. Зменшення чисельного складу Коаліції до кількості народних депутатів, меншої ніж визначено Конституцією України.

11.1.4. Прийняття коаліцією рішення про припинення своєї діяльності.

Від імені Фракції
Партії регіонів В. Янукович.
Від імені Фракції
Соціалістичної партії України В. Цушко.
Від імені Фракції
Комуністичної партії України
П. Симоненко.
7 липня 2006 року.

АНТИКРИЗОВА КОАЛІЦІЯ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ

ДО АНТИКРИЗОВОЇ КОАЛІЦІЇ УВІЙШЛИ 238 НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Депутатська фракція Партії регіонів:
186 народних депутатів України
Депутатська фракція Соціалістичної партії України:
29 народних депутатів України
Депутатська фракція Комуністичної партії України:
21 народний депутат України
Від депутатської фракції блоку „Наша Україна":
2 народних депутати України

Додатково:
10 липня 2006 р. подав заяву на вступ від депутатської фракції „Блок Юлії Тимошенко":
1 народний депутат України

ПРО СВІЙ ВСТУП ДО АНТИКРИЗОВОЇ КОАЛІЦІЇ ЗАЯВИЛИ НАРОДНІ ДЕПУТАТИ:

від депутатської фракції Партії регіонів:

1. Янукович Віктор Федорович
2. Азаров Микола Янович
3. Андрос Сергій Олександрович
4. Антемюк Анатолій Дмитрович
5. Антипенко Ірина Вікторівна
6. Аркаллаєв Нуруліслам Гаджиевич
7. Ахметов Рінат Леонідович
8. Бахтеєва Тетяна Дмитрівна
9. Бевзенко Валерій Федорович
10. Берташ Василь Михайлович
11. Біба Василь Тимофійович
12. Білий Олексій Петрович
13. Богатирьова Раїса Василівна
14. Богуслаєв Вячеслав Олександрович
15. Болдирєв Юрій Олександрович
16. Бондар Володимир Олексійович
17. Бондаренко Віктор Вікторович
18. Бондаренко Олена Анатоліївна
19. Бондик Валерій Анатолійович
20. Борт Віталій Петрович
21. Бронніков Володимир Костянтинович
22. Бурлаков Павло Миколайович
23. Васильєв Олександр Андрійович
24. Вернидубов Іван Васильович
25. Вечерко Володимир Миколайович
26. Вілкул Олександр Юрійович
27. Воропаєв Юрій Миколайович
28. Галуненко Олександр Васильович
29. Герман Ганна Миколаївна
30. Гєллєр Євгеній Борисович
31. Горбаль Василь Михайлович
32. Горбатюк Анатолій Олексійович
33. Грицак Василь Миколайович
34. Гуменюк Ігор Миколайович
35. Гусаров Сергій Миколайович
36. Дарда Олександр Панасович
37. Дейч Борис Давидович
38. Демянко Микола Іванович
39. Джарти Василь Георгійович
40. Джига Микола Васильович
41. Євтухов Василь Іванович
42. Єфремов Олександр Сергійович
43. Журавко Олексій Валерійович
44. Забарський Владислав Валерійович
45. Заблоцький Віталій Петрович
46. Засуха Тетяна Володимирівна
47. Зац Олександр Вікторович
48. Зварич Ігор Теодорович
49. Звягільський Юхим Леонідович
50. Злочевський Микола Владиславович
51. Зубанов Володимир Олександрович
52. Іванов Володимир Михайлович
53. Ілляшов Григорій Олексійович
54. Ісаєв Леонід Олексійович
55. Калашніков Олег Іванович
56. Калетнік Григорій Миколайович
57. Калюжний Віталій Анатолійович
58. Кальніченко Ігор Вікторович
59. Кальцев Сергій Федорович
60. Каракай Юрій Васильович
61. Карпачова Ніна Іванівна
62. Кий Сергій Вікторович
63. Кириченко Людмила Федорівна
64. Кисельов Василь Олексійович
65. Ківалов Сергій Васильович
66. Климець Павло Анатолійович
67. Клімов Леонід Михайлович
68. Клюєв Андрій Петрович
69. Клюєв Сергій Петрович
70. Ковалевська Юлія Сергіївна
71. Ковальова Юлія Вікторівна
72. Кожара Леонід Олександрович
73. Козак Володимир Васильович
74. Козаков Ігор Володимирович
75. Козуб Олександр Андрійович
76. Колесніков Борис Вікторович
77. Колесніченко Вадим Васильович
78. Колоцей Юрій Олександрович
79. Комар Микола Степанович
80. Кондратьєва Тетяна Василівна
81. Корж Віктор Петрович
82. Корж Павло Петрович
83. Коржев Анатолій Леонідович
84. Корсаков Олексій Якович
85. Костусєв Олексій Олексійович
86. Кравцов Олександр Олегович
87. Круглов Микола Петрович
88. Кукоба Анатолій Тихонович
89. Кушнарьов Євгеній Петрович
90. Ландик Валентин Іванович
91. Ландік Володимир Іванович
92. Лапін Євген Васильович
93. Ларін Сергій Миколайович
94. Ледида Олександр Олександрович
95. Лелюк Олексій Володимирович
96. Лещинський Олександр Михайлович
97. Лєщинський Олександр Олегович
98. Лисов Ігор Володимирович
99. Литвинов Леонід Федорович
100. Личук Володимир Іванович
101. Лісін Микола Павлович
102. Лук'янов Владислав Валентинович
103. Лукаш Олена Леонідівна
104. Майборода Сергій Федотович
105. Макеєнко Володимир Володимирович
106. Малишев Володимир Степанович
107. Мальцев Володимир Олександрович
108. Маньковський Григорій Володимирович
109. Матвійчук Едуард Леонідович
110. Матюха Валерія Валеріївна
111. Мельник Петро Володимирович
112. Мельник Станіслав Анатолійович
113. Мироненко Михайло Іванович
114. Мірошниченко Юрій Романович
115. Момот Сергій Васильович
116. Муц Орест Павлович
117. Наконечний Володимир Леонтієвич
118. Нетецька Олена Анатоліївна
119. Орлов Андрій Вікторович
120. Павленко Едуард Іванович
121. Панасовський Олег Григорович
122. Пачесюк Сергій Никонович
123. Пеклушенко Олександр Миколайович
124. Петров Борис Федорович
125. Петросов Валерій Альбертович
126. Пєхота Володимир Юлійович
127. Писарчук Петро Іванович
128. Пінчук Андрій Павлович
129. Піскун Святослав Михайлович
130. Плотніков Олексій Віталійович
131. Попеску Іван Васильович
132. Потапов Василь Іванович
133. Прасолов Ігор Миколайович
134. Пригодський Антон Вікентійович
135. Присяжнюк Микола Володимирович
136. Притика Дмитро Микитович
137. Прокопенко Віктор Євгенович
138. Прутнік Едуард Анатолійович
139. Пшонка Артем Вікторович
140. Радзієвський Олексій Васильович
141. Рибак Володимир Васильович
142. Рижук Сергій Миколайович
143. Римарук Олександр Іванович
144. Романюк Микола Прокопович
145. Руднік Анатолій Андрійович
146. Савчук Олександр Володимирович
147. Саламатін Дмитро Альбертович
148. Самойленко Юрій Павлович
149. Самофалов Геннадій Григорович
150. Сандлер Дмитро Михайлович
151. Сафіуллін Равіль Сафович
152. Святаш Дмитро Володимирович
153. Селіваров Андрій Борисович
154. Синиця Артем Миколайович
155. Сівкович Володимир Леонідович
156. Скубашевський Станіслав Валеріанович
157. Скудар Георгій Маркович
158. Слаута Віктор Андрійович
159. Слободянюк Володимир Йосипович
160. Смітюх Григорій Євдокимович
161. Стоян Олександр Миколайович
162. Сулковський Павло Гнатович
163. Сухий Ярослав Михайлович
164. Табачник Яків Піневич
165. Тедеєв Ельбрус Сосланович
166. Тихонов Віктор Миколайович
167. Тулуб Сергій Борисович
168. Турманов Віктор Іванович
169. Фесенко Леонід Іванович
170. Хара Василь Георгійович
171. Хомутиннік Віталій Юрійович
172. Цапюк Степан Кирилович
173. Царьов Олег Анатолійович
174. Цюрко Петро Іванович
175. Черноморов Олександр Миколайович
176. Чертков Юрій Дмитрович
177. Чечетов Михайло Васильович
178. Чмир Юрій Павлович
179. Чорновіл Тарас В'ячеславович
180. Шенцев Дмитро Олексійович
181. Шкіря Ігор Миколайович
182. Щербань Артем Володимирович
183. Ядуха Василь Степанович
184. Янковський Микола Андрійович
185. Янукович Віктор Вікторович
186. Ярощук Володимир Іванович

від депутатської фракції Соціалістичної партії України:

1. Баранівський Олександр Петрович
2. Бойко Володимир Семенович
3. Бокий Іван Сидорович
4. Бондарчук Іван Миколайович
5. Бугаєць Анатолій Олександрович
6. Бульба Степан Степанович
7. Волга Василь Олександрович
8. Гончаров Михайло Олександрович
9. Данілін Микола Олексійович
10. Деркач Андрій Леонідович
11. Кузьменко Сергій Леонідович
12. Кунченко Олексій Петрович
13. Матвієнков Сергій Анатолійович
14. Мендусь Ярослав Петрович
15. Мордовець Леонід Михайлович
16. Ніколаєнко Станіслав Миколайович
17. Поляков Василь Леонідович
18. Рудьковський Микола Миколайович
19. Садовий Микола Ілліч
20. Семенюк Валентина Петрівна
21. Сільченко Василь Андрійович
22. Сподаренко Іван Васильович
23. Тарасов Володимир Володимирович
24. Філіндаш Євген Васильович
25. Цушко Василь Петрович
26. Червонописький Сергій Васильович
27. Чмирь Сергій Михайлович
28. Чукмасов Сергій Олександрович
29. Шибко Віталій Якович

від депутатської фракції Комуністичної партії України:

1. Александровська Алла Олександрівна
2. Алексєєв Ігор Вікторович
3. Бабурін Олексій Васильович
4. Борщевський Віктор Валентинович
5. Герасимов Іван Олександрович
6. Голуб Олександр Володимирович
7. Грач Леонід Іванович
8. Заклунна-Мироненко Валерія Гавриїлівна
9. Кілінкаров Спірідон Павлович
10. Кравченко Микола Васильович
11. Мармазов Євген Васильович
12. Мартинюк Адам Іванович
13. Матвєєв Валентин Григорович
14. Наливайко Анатолій Михайлович
15. Оплачко Володимир Миколайович
16. Парубок Омелян Никонович
17. Пономаренко Георгій Григорович
18. Самойлик Катерина Семенівна
19. Симоненко Петро Миколайович
20. Ткаченко Олександр Миколайович
21. Цибенко Петро Степанович

від депутатської фракції блоку „Наша Україна":

1. Волков Олександр Анатолійович
2. Заплатинський Володимир Михайлович

від депутатської фракції „Блок Юлії Тимошенко":

1. Зубик Володимир Володимирович

ДВІ ДОРОГИ ДО ПЕРЕМОГИ

■ ПАМ'ЯТЬ

Григорій Гратій із села Шершенці і Олександр Решітко з Кодимщини воювали в 21-й механізований танковий бригаді генерала Катукова. Григорій Сильвестрович був навідником 57-міліметрової протитанкової гармати, а коли загинув командир, замінив його. У перші травневі дні разом з товаришами долав жорстокий опір ворога поблизу Бранденбурзьких воріт німецької столиці. Саме тут зустрів Григорій Гратій довгоочікувану Перемогу.

Зовсім поруч, на Фрідріхштрасе (одній з головних вулиць Берліна), зустрів радісну новину про капітуляцію Німеччини і Олександр Михайлович Решітко. Він, як і інші солдати, яким пощастило вижити в страшній війні, залишив свій автограф на Рейхстазі.

Обидва ветерани, відвоювавши, повернулися у рідні місця. У праці спливали літа. Але якось на зустрічі ветеранів, присвяченій 61-й річниці Перемоги, їм випало сісти поруч. Розговорилися. І з подивом довідалися, що всю війну пройшли поруч: одночасно демобілізувалися, мають схожі поранення, і їм обом війна залишила на пам'ять про себе однакову згадку — осколки в тілі.

Любов КУЗЬМЕНКО.

На знімку: побратими Григорій Сильвестрович Гратій і Олександр Михайлович Решітко. Одеська область.

Дозвольте привітати...

Хочу привітати депутатів V скликання Верховної Ради і побажати їм успіхів в роботі та житті. Сподіваюся, що шановні обранці нарешті зможуть увійти в правове поле і відпрацювати правила гри стосовно поліпшення життя «гвардії» рядових збіднілих українців. Про це дуже багато говорили ваші попередники, але, на жаль, так і не увійшли в це поле.

Народне прислів'я каже, що обіцяного три роки чекають. Але ми вже чекаємо п'ять разів по три і задовольняємося лише одними кризами: цукровим, енергетичним...

Шановні обранці! Творіть такі закони, що поліпшували б не тільки добробут та благополуччя вас та ваших сімей, а й багатомільйонного збіднілого населення, яке дуже швидко скорочується за рахунок «поліпшення добробуту».

Було б справедливо, патріотично і людяно, з вашого боку, якби хоча б частково ви поступилися і відмовилися від своїх привілеїв. Від цього була б користь і державі, і її збіднілому народу. А також це набагато підвищило б ваш авторитет та довіру людей.

На вас, слуги народу, покладається велика надія, і вона помирає останньою. Ще раз — успіхів у роботі.

Борис БАЛАЦЬКИЙ,
учасник Великої Вітчизняної війни, пенсіонер, ветеран праці.

Херсон.

■ ФОТО З КОНВЕРТА

«Природа покоряється лише тому, хто сам підкорюється їй» (Френсіс Бекон, англійський філософ».

Фото Ірини ВОЛОШКИ.

Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

***

Гетьте, думи, хмари кучеряві, невеселі мрії дощові.
Я сьогодні на човні уяви помандрую у світи нові.
Тих шляхів лишилося так мало
все одно ж хвилює майбуття.
Доки є ще кремінь і кресало — не умре в душі вогонь життя.
Що минуло — те вже не воскресне,
час над прахом проспівав «Амінь».
Ненароджені мене тривожать весни,
доля незачатих поколінь.
Ті, що в часі до свого приходу в нашу еру з космосу кричать:
«Не зламайте віть людського роду!
Хто ж тоді нас буде зустрічать?
В поколінь усіх своя година, час життя на місці не стоїть.
А земля у Всесвіті єдина: не порвіть живу струну століть.
Нам потрібні будуть теж простори — і поля, і надра, і ліси..
Збережіть для нас без бруду море, не чіпайте вічної краси,
Хай живуть і ріки, і долини! Ми сьогодні — ваше майбуття!
Без колосся жита, без калини на землі святій нема життя.

Борис СИДОРЕНКО.

Рівне.

■ ТОЧКА ЗОРУ

Кровожерливий і руйнівний долар

Серед людей часто чую обурення з приводу того, що в нашу фінансову систему включився долар США і чому, мовляв, від нього не можна відмовитися?

Це запитання я ставив як окремим співробітникам малого і середнього бізнесу, так і керівникам підприємств. Чіткої відповіді не отримав, а багато хто відповів — не знаємо.

До 1941 року на світовому ринку не було встановлено єдиної розрахункової валюти. Це ускладнювало економічні зв'язки і розрахункові операції між країнами. У великого капіталу США зростав «апетит» до наживи і збагачення — така природа капіталізму. Йому потрібний був вихід на світовий ринок, ініціатором формування якого і стали США. Капітали почали проникати в усі куточки світу. Тоді США, як найдужча держава, стали керувати цим процесом.

1949 року на частку США припадало 79% світового запасу золота. А в цей час між державами почали посилюватися економіко-торговельні зв'язки. Постало питання, як між ними робити розрахунки і яка має бути єдина розрахункова валюта? З цією метою в 1944 році 116 країн капіталістичного світу уклали Бреттон-Вудський договір, у якому і виробили міжнародну валютну систему економіко-фінансових відносин між країнами світу. США відігравали вирішальну роль у створенні світової валюти. Було ухвалено рішення, що головним засобом міжнародних розрахунків, поряд із золотом, стане долар США.

Без припинення доларизації України не може бути забезпечено економічну незалежність нашої держави. Сьогодні потрібно набратися мужності, сміливості і своїм розумом та працею виганяти долар із внутрішнього ринку України.

До 1944 року Штати дедалі агресивніше почали проникати на світовий ринок. У багатьох країнах вони встигли побудувати більш як 2 тисячі військових об'єктів, промислових підприємств і розпочали агресивні війни. Але на все це потрібні були великі кошти. На той час у США вичерпалися запаси золота, треба було мати іншу розрахункову одиницю світу. Почали посилюватися і розвиватися економічні відносини між ними та іншими державами. Це, у свою чергу, зажадало збільшення маси доларових папірців. Отут і заробив їхній друкарський верстат. Світовий ринок наповнювався знеціненими доларами.

У 1961 році сума доларів, що перебували в обігу, перевищувала золоті ресурси США (а до 1970 року таке перевищення стало 6-кратним). Це, звичайно, відчули країни світу і побачили, що світовий ринок дедалі більше наповнюється знеціненими доларами, що становили 75% офіційних валютних резервів капіталістичного світу. І вони почали масово повертати в США доларові папірці.

Американці, відчувши загрозу розпаду їх фінансової системи і втрати авторитету долара, взялися рятувати себе в однобічному порядку. Вони припинили розмін долара на золото. І через втручання США у валютну систему Бреттон-Вудський договір розпався.

1999 року у світі осіло від 500 мільярдів до 1 трильйона готівкових паперових доларів США. Однак він прижився й, як і раніше, залишився міжнародною платіжною одиницею. 150 країн світу опинилися в пазурах долара США. Він і сьогодні є елементом грошового обігу як у країнах світового ринку, так і в Україні. Без нього практично неможливо купити квартиру, машину або поїхати на відпочинок за кордон.

Після другої світової війни агресивні дії долара особливо посилилися. Він набував жорстокішої руйнівної сили. Наша гривня сьогодні обслуговує в основному малий і середній бізнес, а також соціальні виплати; виплати зарплати, пенсій і стипендій. Долар став усесильною фінансовою грошовою одиницею світу. Він сприяє скоєнню великих злочинів: державної зради, переворотів, торгівлі наркотиками, розкраданню зброї, підкупу високих посадових осіб держав світу.

З вини долара обсяг виробництва в Україні скоротився на 60%, близько 40% економіки працює в тіні, чисельність населення скоротилася з 52 до 47 мільйонів осіб, збір зерна — з 52 млн. до 38 млн. тонн. У країні відбувається розшарування суспільства: 5% багатих, 80% — бідних і злиденних. Духовна криза суспільства і криза суспільної свідомості, падіння моральності та моралі. Зруйновано агропромисловий комплекс, село вмирає. Отак допоміг нам долар.

Олексій СТЕФАНЮК,
доктор економічних наук,
ветеран Великої Вітчизняної війни.

Ніжин
Чернігівської області.

Мал.Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ Я ТАК ДУМАЮ!

Треба змалку привчати до праці

Дуже давно, ще у 1929 році, я закінчив звичайнісіньку Боярську семирічку. З вдячністю згадую цю школу. Я не тільки опановував знання, а й набував трудові навички. І нині можу змайструвати табуретку чи стіл, працювати терпугом, вирощувати рослини. Наші дівчата і шили, і готували їжу, а могли і рану перев'язати.

У 1930-му я пішов до залізничного технікуму. Там теж була праця. Я вмію мурувати і укладати фундамент, можу зробити зубило, закачати інжектором воду. Втім, без цього можна існувати. Головне те, що нам з юних років прищепили повагу до фізичної праці, і ми її не боялися.

Сьогодні такої дисципліни немає. Замість неї, щоб чимось зайняти дітлахів, зробили комп'ютерні класи. Які проблеми вирішуються на комп'ютерах, я збагнути не можу. Ці класи перетворюються на філіали комп'ютерних клубів, в яких нерідко сваряться, б'ються, буває, і до смерті.

Наша молодь панічно боїться корисної праці, особливо фізичної. Місце гувернантки або секретарки з «пристойною» оплатою — такі мрії наших дівчат. А недалеко від них мрії й хлопців. Наші ЗМІ ніколи не пропагують буденної роботи, але з захопленням друкують фото, описуючи маленьких вундеркіндів: співаків, танцюристів, поетів, спортсменів та інших майбутніх геніїв, які піднімуть на височенний рівень престиж нашої країни. Мабуть, заради цього варто ще трохи пограбувати трударів, про яких ніхто не пише. Мабуть, непрестижно...

До чого я веду? Жодна комп'ютеризація, жодне захоплення мистецтвом і спортом не замінять поваги до праці. Треба відновити у всіх навчальних закладах уроки праці. Щоб молодь не страхалась професії слюсаря і няньки прибиральниці, а ставилася до них з повагою. А ще я вважаю, що питання прищеплення поваги до корисної праці — це наша найважливіша проблема. Ані Міністерство освіти, ані Рада безпеки не повинні вдавати, що все гаразд.

Євген БАТУРІН,
пенсіонер, 91 рік.

Київ.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСУДДЯ: ЯКОГО ХОЧЕ ВЛАДА І ЯКЕ ПОТРІБНЕ СУСПІЛЬСТВУ?

«...Коли тюрми порожні, коли на східцях судів росте трава, — це означає, що державою чудово керують...»

Іспанська народна мудрість

Із багатьох нині наявних проблем у різних сферах життєдіяльності України — економічній, соціальній, юридичній, військовій, політичній, міжнародній — однією із найболючіших залишається на сьогодні проблема незалежного, неупередженого й справедливого судочинства, тобто такого судочинства, без якого не може бути й мови про правову державу та демократичне суспільство. І якщо з думкою політиків і науковців про те, що жоден суд в Україні повною мірою не відповідає таким вимогам, навряд чи можна погодитися, то, мабуть, цю тезу не варто заперечувати, коли йдеться про всю судову систему держави. Адже саме це породило необхідність реформування судочинства держави задля отримання якісно нової системи правосуддя, здатної забезпечити верховенство права і закону та справедливість.

Звернутися до цієї теми саме тепер, шановний читачу, мене спонукали кілька виступів Президента України, що пролунали в сесійній залі парламенту, й інші, що були опубліковані в засобах масової інформації.

Президент України Віктор Ющенко, виступаючи 25 травня 2006 року на відкритті сесійного засідання Верховної Ради України п'ятого скликання, зробив сенсаційну, як на мене, заяву про те, що «глибока корумпованість судів є критичною, глибинною загрозою національній безпеці України, що викривлене сприйняття судової незалежності переростає в суддівське свавілля, почасти перетворюючись на явище судового деспотизму».

Володимир Литвин, тодішній глава парламенту, свого часу теж стверджував, що судова влада загрожує національній безпеці України.

Не дивно це чути сьогодні, бо подібні висловлювання ми чули і раніше. Згадаймо, як попередній Президент перед кінцем свого десятилітнього правління робив цинічно-безглузді як для глави держави, що мав необмежені повноваження, висновки, що корупція в Україні вразила всі сфери життя і він змушений дедалі більше говорити про корупцію, особливо в судовій системі.

Не втягуючись у дискусію стосовно корупції в усіх сферах життя держави, я, як громадянин України, як правознавець, хочу категорично заперечити будь-чиє твердження про наявність тотальної корупції в усіх судах України.

Не хотів би, щоб загроза корпоративним чи приватним інтересам подавалася як загроза державі чи українському народові. Бо як інакше можна сприймати факти, коли Прем'єр-міністр України, висловлюючи незадоволення з низки судових рішень, запропонував скласти список суддів, котрі ухвалювали такі рішення, й оприлюднити його в Інтернеті, а один із колишніх керівників ДПА України, наприклад, публічно обурювався тим, що понад половину судових рішень стосовно спорів між податковою службою і підприємцями ухвалюють на користь останніх. Про ставлення до суддів і до судових рішень міністрів юстиції України різних часів годі вже й казати.

Мушу водночас визнати, що непоодинокі приклади суддівського свавілля, відверто безглуздих, протизаконних, а то й знущальних над людьми рішень дають підстави високопосадовцям і пересічним громадянам твердити, що в нашому правосудді коїться щось не те.

Наведу лише один випадок, як на мене, дикунського суддівства, з яким я зіткнувся під час своєї парламентської практики. На особистому прийомі до мене як до голови Комітету Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності звернулося подружжя сивочолих професорів із Печерського району міста Києва. Суть їхнього звернення полягала в наступному. Вони позичили велику суму грошей своєму сусідові, а той, як часто-густо буває, відмовився повертати борг, у зв'язку з чим це подружжя звернулося до Печерського суду м. Києва, як це і передбачено законом.

Судовою ухвалою на майно боржника, насамперед на половину приватизованої квартири сусіда, було накладено арешт для забезпечення цивільного позову. Здавалося б, справедливість поновлена, права потерпілої сторони захищено відповідно до чинного законодавства. І ось тут як сніг на голову з'являється в місті Києві рішення Ніжинського міського суду Чернігівської області про визнання за дружиною відповідача за її позовом до її чоловіка права власності на всю зазначену квартиру. На підставі цього рішення Печерський районний суд м. Києва зняв арешт з майна чоловіка. Скориставшися цим, відповідачі квартиру продали. Спір не вирішено й донині.

Логічне запитання: яке відношення до суперечки за квартиру в м. Києві між киянами має Ніжинський міський суд Чернігівської області? Відповідь проста — жодного. І висновок такий самий — отаке в нас правосуддя.

Яскравими прикладами такого сумнівного правосуддя, коли справа вирішується не лише всупереч закону, а й усупереч здоровому глузду, є низку судових рішень стосовно Нікопольського феросплавного заводу, «Криворіжсталі» тощо.

То де ж візьметься авторитет суддів, якщо ними ухвалюються явно незаконні рішення? Адже відомо, що авторитет суддів ґрунтується виключно на законності судових рішень. І цей чинник не замінить ніщо: ні висока заробітна плата, ні суддівський імунітет, ні помпезні будівлі судів, про які судді ще мріють, і ніщо інше!!!

Звісно, що той стан правосуддя в нашій державі, який є, не може задовольнити нікого — ні владу, ні пересічного громадянина.

Незважаючи на таку ситуацію, скажу відверто: я не вірю в те, що Президент України В. Ющенко в зазначеному виступі висловив свою особисту думку про суддів і стан судочинства. За підтвердженням цього далеко ходити не буду.

За кілька місяців перед цим у Верховному Суді України 15 грудня 2005 року на урочистостях з нагоди Дня працівників суду Президент України В. Ющенко сказав, що судова система повинна реагувати на випадки, коли через «окремі неприємні інциденти» кидається тінь на весь суддівський корпус, що призводить до дестабілізації ситуації і в судовій системі, і в країні загалом.

Повертаючись до негативної оцінки Президентом України судів та суддів нашої держави, повторю ще раз: не вірю, що Віктор Андрійович справді вважає все українське правосуддя корумпованим. Тоді виникає закономірне запитання: звідки такі оцінки і чиї вони? До речі, у виступі глави держави 28 червня 2006 року на урочистостях з нагоди десятиріччя Конституції України ми таких різких негативних оцінок уже не почули.

Розумію турботи Президента, яких у нього безліч, — від проблем у сфері гуманітарної політики, побудови сучасної європейської держави та конкурентоспроможної національної економіки до досягнення повноправного членства в Європейському союзі, збереження та зміцнення рівноправних і добросусідських відносин з Російською Федерацією та іншими сусідніми країнами та налагодження взаємовигідної співпраці з НАТО, зміцнення лідерських позицій України у Східноєвропейсько-Чорноморському регіоні тощо.

Не думаю, що питання правосуддя серед цих проблем перебувають на першому місці. Та й, урешті-решт, Президент — не юрист, а тому цілком імовірно, що він може і не мислити правовими категоріями, а от висловлюватися — усно чи письмово — має тільки такими категоріями, бо до цього його зобов'язує Конституція України та статус глави держави. А забезпечувати це для Президента України повинні всі, хто працює в державному апараті, а особливо — юристи.

Професійно-потужна команда правників має не допустити, щоб в основу виступів й оцінок Президента України замість узагальненого і глибоко проаналізованого матеріалу було покладено емоції з приводу поодиноких, хоча й разючих фактів судових викривлень. Така команда має забезпечити, щоб висловлювання й висновки глави держави були юридично виваженими і несли позитивний заряд державотворення.

Наведу ще слова Президента України, котрі були адресовані суддям на урочистостях у Верховному Суді України: «Я вірю у вашу чесність, у ваше сумління в роботі на користь держави й народу України. Ми маємо спільно встановити в Україні верховенство права». Він підтримав ідею розмістити в залі Пленуму Верховного Суду України пам'ятну табличку про рішення суду, яке стосувалося президентських виборів 2004 року і яке, за влучним висловом Президента, стало «ренесансом довіри» українського суспільства до судової влади.

Який величезний мобілізаційний потенціал для суддів України мали ці слова глави держави!

Дуже прикро, що лише через декілька місяців Президенту підготували у виступі діаметрально протилежні оцінки правосуддя, що є болючими для суддів України як, власне, і для мене.

Замислююся, а чи були у Президента насамперед та й в інших найвищих посадовців держави підстави для таких різких негативних оцінок? Напевно так, якщо їх пов'язувати із конкретними резонансними справами, за якими були допущені судові помилки. Проте сприйняти їх узагальнюючими, а тим паче справедливими не можу і сподіваюся, що в цьому мене підтримає і переважна більшість суддів України, саме та більшість, яка чесно й самовіддано відстоює засади верховенства права й закону в нашій державі.

Як на мене, Президенту як приклад масового явища в правосудді було подано «окремі неприємні інциденти», які внаслідок цього й лягли в основу узагальнюючого негативного висновку стосовно всіх суддів України.

А хто ж готував Президенту України як правові хибні пропозиції щодо звільнення з роботи високих посадових осіб, які перебували на лікуванні або у відпустці. У мене немає жодних сумнівів у тому, що такі рішення Президента не відповідають Конституції України та чинному законодавству, а відтак і скасовуються навіть судами першої інстанції. А хіба юристи Президента не розуміють цього?! То чому ж вони не тільки не роблять належних висновків із своїх помилок, унаслідок яких вирішення кадрових питань фактично переміщається із секретаріату Президента України в суди, а ще й намагаються звинувачувати суддів у прийнятті незаконних рішень.

Згадаймо хоча би судові справи за позовами колишніх генеральних прокурорів України або деяких голів обласних державних адміністрацій. Звісно, Президент має повноваження і призначати їх, і звільняти з посад, але ж не тоді, коли особа, що підлягає звільненню, перебуває на лікарняному або у відпустці. У законності таких звільнень мене не переконає навіть останнє рішення Вищого адміністративного суду України у справі Генерального прокурора України.

Звичайно, такі звільнення високопосадовців є, швидше, винятком, аніж правилом, але не слід не зважати на той негативний резонанс, який спричиняють у суспільстві подібні факти. А що вже казати про чиновників нижчого рівня, які зазвичай швидко беруть на озброєння такі хибні схеми «кадрової роботи», особливо тоді, коли вони застосовуються з метою звільнення посадових місць для призначення на них кумів, сватів, друзів, родичів і просто «своїх». Цілком закономірно, що, здавалося б, поодинокі випадки набувають масового характеру і перетворюються на явище, яке чи не найбільше уражає конституційні права громадян — і «великих», і «малих».

То хіба погано, що в нас є судді, які досягли такого рівня правосвідомості, за якого можуть не тільки протистояти будь-якому сторонньому впливу, а й безбоязно скасовувати незаконні рішення навіть тоді, коли вони приймалися на найвищому державному рівні? Так робиться у всіх цивілізованих країнах. Як на мене, ми повинні віддавати належне таким проявам судової демократії і всіляко їх підтримувати й заохочувати. Лише за таких умов наше суспільство може розраховувати на реальне становлення незалежного, неупередженого й справедливого судочинства, тобто такого судочинства, яке необхідне і високій посадовій особі, і маленькому українцеві.

І дуже дивно, що цих простих істин не знають чи не визнають деякі відомі наші правознавці, які займають найвищі в державі юридичні посади. І зовсім тривожно стає від того факту, що ці особи, виправдовуючи свої помилки, стверджують, що українські судді не розуміються на українських законах. Можна лише здогадуватися, що думають судді про рівень фахової підготовки та правосвідомість таких посадових правових зверхників.

Я ж хотів би відіслати ініціаторів таких звинувачень до Основного Закону нашої держави, стаття 124 якого чітко й однозначно передбачає, що юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі, а судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій її території. Додав би — і всіма!!!

Щоб усвідомити цю істину, необов'язково народитися чи працювати за кордоном або мати закордонну освіту. Потрібно просто досконало знати Конституцію України й ретельно дотримуватися її вимог, сповідувати засади верховенства права і закону та справедливості — саме сповідувати, а не повчати цього інших. Цим істинам навчають не лише за кордоном, а й у вітчизняних закладах освіти.

Так само, як навчають у них наших майбутніх фахівців тому, що легітимність вирішення глобальних державних питань реформаторського характеру, і насамперед у сфері судочинства, досягається тим, що їх реалізацією займаються конституційні органи, а не аматорські утворення з претензіями на світовий чи європейський рівень бачення й розв'язання проблеми. Переконаний, що саме такі аматорські утворення найбільше продукують доволі сумнівні ідеї на кшталт зміни судової системи шляхом суцільної її спеціалізації, створення її чотириланковою, утворення вищих цивільного і кримінального судів з одночасним позбавленням Верховного Суду України касаційних повноважень і навіть винаходити вельми екзотичну термінологію як-от «судівництво», не лише наповнюючи нею власні начебто наукові розумування, а й примудряючись протягти її до назв офіційних документів, наприклад, «Концепції вдосконалення судівництва для утвердження справедливого судочинства в Україні відповідно до європейських стандартів».

Пишучи про це, маю на увазі насамперед створену Указом Президента України Національну комісію із зміцнення демократії та утвердження верховенства права, яка є дорадчим органом, але визначена головною в реформуванні правосуддя, і їй доручено все: від підготовки пропозицій стосовно досягнення Україною відповідності політичній складовій Копенгагенських критеріїв, виконання відповідних положень Плану дій «Україна — Європейський союз», реалізації конституційного принципу захисту судом прав і свобод людини і громадянина — до розробки проектів відповідних законодавчих та інших нормативно-правових актів.

Які пропозиції з реформування судової системи надала ця комісія, я скажу нижче, а от розпочала вона свою роботу із розробки проектів нового Кримінально-процесуального кодексу України та Закону України «Про прокуратуру», хоча загальновідомо, що Верховна Рада України вже прийняла їх у першому читанні й вони підготовлені до другого читання.

Для підготовки цих законопроектів були залучені найвідоміші вчені-юристи і практики міністерств і відомств, вищих навчальних закладів та наукових установ держави. Парламентськими комітетами опрацьовано і враховано близько 10 тисяч пропозицій, що надійшли від суб'єктів права законодавчої ініціативи. То на яких підставах вищезазначена неконституційна комісія може знехтувати ці пропозиції та й самі законопроекти, внесення альтернатив до яких заборонено законом? Хіба це не правовий нігілізм?! Адже Конституцією України не передбачено жодних аматорських утворень для підготовки законопроектів. Єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент, а право законодавчої ініціативи належить Президенту України, народним депутатам та Кабінету Міністрів України — крапка.

Вважаю неприпустимою і вкрай небезпечною ситуацію, коли неконституційне утворення намагається узурпувати повноваження, що належать суб'єктам права законодавчої ініціативи та парламенту. Такого ще не було.

Згадаймо історію. Адже до питання про створення незалежного, неупередженого й справедливого суду науковці та практики зверталися впродовж усіх етапів становлення й існування української судової системи — а це й радянські часи, і пострадянський період. Діяльність судів і суддів завжди перебувала під пильною увагою і влади, і суспільства. Власне, так і має бути. Проте завжди цією проблемою опікувалися конституційні органи.

За період існування незалежності українська влада не раз зверталася до проблеми вдосконалення судоустрою і судочинства. Насамперед зазначу, що протягом 15 років достатньо інтенсивно формувалася законодавча база для забезпечення належної судової діяльності.

28 квітня 1992 року Верховна Рада України своєю постановою (№ 2296-XII) затвердила Концепцію судово-правової реформи, у 1993 році — ухвалила Закон України «Про статус суддів», у 1994-му — прийняла закони України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» та «Про кваліфікаційні комісії, кваліфікаційну атестацію і дисциплінарну відповідальність суддів судів України», 1995 року — Закон України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянинові незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду» та інші.

Головне — 28 червня 1996 року була ухвалена Конституція незалежної України. Там виписано спеціальні розділи: «Правосуддя» та «Конституційний Суд України».

21 червня 2001 року Верховна Рада України ухвалила блок законів і змін до чинного законодавства, що дало змогу провести так звану «малу судову реформу», метою якої було узгодження чинних правових норм з положеннями Конституції України і вимогами європейського законодавства, а 7 лютого 2002 року ухвалено нову редакцію Закону «Про судоустрій України».

Після прийняття Закону «Про судоустрій України» Верховна Рада України ухвалила низку законів України, які мають важливе значення для питань судоустрою і судочинства: «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України», «Про доступ до судових рішень», а також Кримінально-виконавчий кодекс України, Цивільний процесуальний кодекс України, Кодекс адміністративного судочинства та інші.

Зазначу, що в Основному Законі України чітко визначено — систему судів та принципи її побудови, основні засади судочинства, форми безпосередньої участі народу у здійсненні правосуддя, гарантії незалежності і недоторканності суддів та інші основоположні постулати організації судової системи України, а в Законі «Про судоустрій України» конституційні положення деталізовано, в ньому визначено правові засади організації судової влади та здійснення правосуддя в Україні, систему судів загальної юрисдикції, основні вимоги стосовно формування корпусу професійних суддів, систему та порядок здійснення суддівського самоврядування, а також встановлено загальний порядок забезпечення діяльності судів, врегульовано інші питання судоустрою і судочинства.

Тобто здавалося б, що вже в незалежній Україні створено всі передумови, аби судова система функціонувала відповідно до задекларованих засад і цінностей. Що ж трапилося? Чому закони не спрацювали? Хто нехтував їх виконання — судді? влада? суспільство? Чому так сталося, що замість справедливого, неупередженого й непідкупного суду ми отримали «монстра, який став загрозою національній безпеці країни»?!

Відповіді на ці запитання шукали і шукають учені, правознавці, судді, і політики та й просто зацікавлені громадяни.

До речі, одразу зауважу, що невисока оплата державою суддівської праці, на що так часто посилаються, і яка, напевно, є справді низькою, не могла стати на заваді справедливого виконання цих законів. Хоча, і, мабуть, слід з цим погодитися, велика кількість безквартирних суддів, особливо серед нещодавно призначених, і відсутність гарантій отримання житла у терміни, передбачені чинним законодавством, мізерна заробітна плата суддів низового (районного та міського) рівня, де вирішується переважна більшість судових справ, незадовільне забезпечення судів, насамперед тогож таки низового рівня, службовими приміщеннями та організаційною технікою є одним із тих багатофакторних негативних чинників, без усунення яких жодні зусилля з реформування судочинства не приведуть до результатів, які очікують влада і суспільство України.

Адже задля саме таких результатів науковцями, практичними працівниками, політиками генеруються різноманітні ідеї, вносяться численні пропозиції щодо шляхів та принципів реформування судової системи. Гадаю, що саме задля них реформуванням впродовж багатьох років займається чимало органів, організацій і відомств: тут і Рада національної безпеки і оборони України, і Вища рада юстиції, і Генеральна прокуратура, і міністерства юстиції, внутрішніх справ, фінансів, не кажучи вже про всілякі комісії з питань реформування судової системи, які створювалися в Україні.

Дивно було б, якби за такої великої кількості органів та окремих осіб, зокрема політиків та науковців, які опікуються проблемами реформування судочинства, не існувало і багато ідей. Існують якраз. Проте жодна з них, як на мене, не містить засадничих заходів, реалізація яких дала б змогу кардинально і в найкоротші терміни змінити загрозливу ситуацію, що склалася на сьогодні у сфері судоустрою та судочинства.

Це саме стосується ідей, що містяться в «Концепції вдосконалення судівництва для утвердження справедливого судочинства в Україні відповідно до європейських стандартів» (далі — Концепція), яка схвалена Президентом України 10 травня 2006 року, та в «Плані заходів на 2006 рік щодо вдосконалення судового устрою та забезпечення справедливого судочинства в Україні відповідно до європейських стандартів», затвердженому Указом Президента України 20 березня 2006 року.

Реформаторські ідеї цих документів начебто

Де ж візьметься авторитет суддів, якщо ними ухвалюються явно незаконні рішення?

теоретично обґрунтовані та подаються нам як унікальні новели, а от коли їх аналізують не сторонні особи, не теоретики від юриспруденції, не колишні судді з мізерним досвідом роботи, а практики — професіонали найвищого фаху, судді з величезним суддівським досвідом, у тому числі й судді Верховного Суду України, то вони оцінюють їх, ці новели, із точністю до навпаки.

Так і в рішенні зборів суддів Верховного Суду України від 15 травня 2006 року, і у зверненні Ради Суддів України до Президента України від 24 березня 2006 року, і в листі Верховного Суду України до Національної комісії зі зміцнення демократії та утвердження верховенства права (далі — Національна комісія) стосовно проекту закону України «Про внесення змін до Закону «Про судоустрій України», що були реакцією на зазначені вище і Концепцію, і Указ Президента України, категорично відкидається ідея суцільної спеціалізації судової системи і перетворення її на чотириланкову як така, що суперечить положенням статті 125 Конституції України й обмежить у разі її реалізації доступ громадян до правосуддя. Не підтримується також ідея про віднесення господарської юрисдикції до сфери цивільного або адміністративного судочинства.

Особливо негативну реакцію суддів викликають пропозиції запровадження судових інспекторів та спроби посилити в інший спосіб залежність судової системи від виконавчої влади.

Думки різні, а це, на мій погляд, означає те, що істина десь посередині. А відшукувати її, цю істину, слід ретельно й наполегливо, раз і назавжди відмовившись від хибної уяви про те, що реформування судової системи — легка й проста справа. Реформувати суди треба так, щоб їх не зруйнувати!!!

Дійсно, які є гарантії того, що запропонована авторами Концепції нова судова система буде ефективніша від чинної чи хоча б не матиме негативних наслідків? Таких гарантій я не вбачаю, бо те, що видається за гарантії, насправді, як на мене, схоже на результат роздумувань, який до науково обґрунтованого прогнозу соціально-економічних, фінансових, правових та кримінологічних наслідків судової реформи ніякого відношення не має.

Так, якщо Національна комісія пропонує позбавити Верховний Суд України касаційних повноважень, створивши Вищий цивільний і Вищий кримінальний суди, то Рада суддів України категорично проти такого підходу до реформування судової системи, достатньо переконливо обґрунтовуючи свою позицію.

Якщо Рада суддів України пропонує створити триланкову судову систему — суди першої інстанції, апеляційні суди та Верховний Суд України як касаційний суд, то Національна комісія пропонує зовсім іншу — чотириланкову систему. Такі само діаметрально протилежні підходи до інститутів присяжних та народних засідателів, а також до низки питань судоустрою і судочинства.

Чимало неузгодженостей і в пропозиціях комісії з розробки Концепції судово-правової реформи в Україні (що напрацьовувалися починаючи з 1994 року), Координаційної ради з питань судово-правової реформи (напрацьовувалися з 1997 року), Комісією з питань реформування судової системи України (з 2005 року), які утворювалися відповідними нормативними актами Президента України. Отож не дивно, що вони не були позитивно сприйняті, а відтак і не знайшли своєї реалізації в законі.

Із сказаного можемо зробити дуже невтішний висновок: процес реформування судочинства в Україні все ще перебуває у стадії констатування проблеми. Проте ця констатація не знімає самої проблеми, яка від зволікання у її вирішенні з кожним днем посилюється.

І якщо вже сьогодні «глибока корумпованість судів є критичною, глибинною загрозою національній безпеці України, а викривлене сприйняття судової незалежності переростає в суддівське свавілля, почасти перетворюючись на явище судового деспотизму», то неважко уявити, до чого може призвести подальше зволікання з реалізацією радикальних заходів із реформування судочинства.

А саме тому ініціатори його вдосконалення і пропонують різні підходи до реформування суду, але ці підходи, на жаль, не тільки не доповнюють, а й взаємовиключають один одного.

Звісно, якщо й надалі дотримуватися таких підходів до реформування судочинства, ми ніколи не подолаємо кризу в цій сфері, бо ідеї множитимуться в геометричній прогресії й конкуруватимуть між собою, а звести їх до єдиного знаменника буде неможливо. На мій погляд, вихід із цієї ситуації один — проводити реформування під єдиним началом, усвідомлюючи, що воно не може проводитися ні без участі суддів, ні лише самими суддями.

Таким чином, є підстави для висновку про те, що спроби реформувати судову систему України були від самого початку приречені на поразку, оскільки ці питання вирішувалися поза межами вищого законодавчого органу держави, як це передбачено статтею 85 Конституції України, та до того ж із включенням до складу відповідних комісій представників переважно органів виконавчої влади. Звісно, що такі представники намагалися та й намагаються отримати внаслідок пропонованих ними реформ таку судову систему, яка максимально залежала б саме від виконавчої влади.

Традиційне запитання — що ж робити?

Повторюся, не можна здійснювати реформування судової системи виключно виконавчою владою без участі діючих суддів, так само як не можна її здійснювати лише силами суддівського корпусу, бо бачення цієї проблеми у кожного своє. Звичайніше мені пристати до точки зору суддів, але справедливості заради, наголошу ще раз, що правда — посередині.

Тому давайте поміркуємо разом, а який суд потрібен пересічному громадянинові, «маленькому українцю»?

Насамперед, суд, розташований якнайближче до його помешкання. По-друге, фінансово доступний суд, тобто такий суд, витрати на звернення до якого обмежувалися б лише державним митом, яке спроможний сплатити навіть малозабезпечений громадянин. По-третє, суд, який був би справедливим і неупередженим, що можливо лише тоді, коли він буде незалежним як від влади, так і від будь-кого іншого. І, насамкінець, у разі, коли суд ухвалив незаконне чи несправедливе рішення і громадянинові не вдалося знайти правди в ньому, повинні бути реальні гарантії того, що вища судова інстанція перегляне це рішення і відновить справедливість.

Думаю, такий суд влаштував би і владу, і суспільство. Виникає закономірне запитання: чи ставимо не надто складні завдання? Вважаю, що ні.

Далеко за досвідом ходити не треба. Достатньо глянути в нашу ретроспективу, повернувшись до радянських часів. Адже тоді судова система й мала вищезазначені ознаки, вона не була корумпованою, в ній громадянин завжди міг знайти захист своїх прав на рівні не тільки районного (міського), а й обласного суду, а за необхідності — Верховного Суду Української РСР.

Цілком погоджуючись із критиками деяких рис зазначеної системи, Зокрема, існування права на протест у судових справах прокурора чи посадових осіб суду, саму систему радянського правосуддя у такому плані, власне кажучи, критикувати немає і за що. Адже до 90 відсотків судових справ тоді остаточно вирішувалися на регіональному рівні, до Києва не треба було їхати. А що сьогодні? Нині десятки тонн судових справ перебувають на розгляді у Верховному Суді України. Цілком очевидно, що їх своєчасний, а тим більше якісний розгляд є під великим сумнівом.

Звертаюся до суддів, які працювали за радянської системи судочинства: чи чули ви, щоб справи про поновлення людини на роботі, інші цивільні справи розглядалися у судах місяцями і навіть роками? Так само і кримінальні? Звісно ж, ні, у ті часи таке не могло наснитися навіть у кошмарному сні. А сьогодні це майже норма.

Думаю, що виною тому є не тільки судді!! Одна із істотних причин — нинішня структура судової системи. Вихід із ситуації мусимо шукати разом: позивачі, відповідачі, обвинувачі та обвинувачувані, потерпілі й захисники, свідки і просто читачі безсторонні — адже у різних іпостасях буваємо!

То давайте разом і поміркуємо: а може, нам створити триланкову систему, за якою, по-перше, майже сто відсотків справ розглядатимуться по першій інстанції у районних (міських) судах. По-друге, апеляційні суди будуть позбавлені права розгляду справ по першій інстанції, а натомість отримають право розгляду касаційних скарг на рішення судів першої інстанції. При цьому можна було б передбачити право на порушення провадження за касаційною скаргою судом у складі трьох суддів апеляційного суду, якщо справа в апеляційному порядку в цьому суді не розглядалася, чи у складі п'яти суддів — якщо розглядалася. Верховний Суд України стає найвищою касаційною інстанцією.

До речі, така система судоустрою функціонує в багатьох країнах світу, наприклад в Румунії та Угорщині, котрі є членами Європейського Союзу, про який ми лише мріємо.

Про роль і місце Верховного Суду України в системі українських судів хочу висловитися дещо детальніше.

Вживши щойно назву Верховний Суд України, я поставив собі запитання, а чи взагалі є в Україні Верховний Суд? Яку судову інстанцію можемо назвати найвищою, а саме Верховним Судом України.

Сьогодні під дахом приміщення Верховного Суду України — п'ять абсолютно незалежних одна від одної судових юрисдикцій: судові палати у цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних справах та Військова судова колегія.

Логічне запитання: чи є кожна із них окремо Верховним Судом України? Думаю, що ні. То що ж тоді створює Верховний Суд України як «процесуальну судову одиницю»? У зв'язку з цим хочу виокремити дуже важливе правове питання. Як відомо, раніше Пленум Верховного Суду України здійснював, крім інших, і судові функції, а саме — розглядав судові справи в останній інстанції. З прийняттям змін до Закону «Про судоустрій України» (2002 р.) він припинив бути судовим органом, а відтак не переглядає судових рішень у порядку нагляду та у зв'язку з нововиявленими обставинами. До його функцій віднесено інше: обрання та звільнення з посад Голови Верховного Суду, його заступників і секретаря Пленуму; утворення судових палат, визначення їх кількісного складу, призначення та звільнення голів палат, їх заступників; визначення кількісного складу Президії Верховного Суду України та обрання до неї суддів; заслуховування інформації Голови Верховного Суду, голів його судових палат, вищих спеціалізованих судів та апеляційних судів щодо організації роботи відповідних судів і палат; прийняття рішення про звернення до Конституційного Суду України з питань конституційності законів та інших правових актів, а також щодо офіційного тлумачення Конституції України і законів; затвердження Регламенту Верховного Суду тощо!

Отже, бачимо, Пленум Верховного Суду України перестав бути **судовим органом** і, власне, **судом**. Добре це чи ні? І для кого?

Численні публікації в юридичних виданнях та періодичній пресі, зустрічі з представниками юридичної громадськості і, нарешті, власний досвід підтверджують мою правоту в тому, що Пленум Верховного Суду України має бути Судом.

Цілком резонне риторичне запитання юристам і не тільки: чи може вважатися рішенням усього Верховного Суду України ухвала тієї чи тієї судової палати або Військової судової колегії?

Думаю, погодитеся, що ні! Адже деякі з них складаються лише із семи, а то і з п'яти суддів, тоді як до складу Пленуму входять всі судді Верховного Суду України, а це — 95 осіб. І річ навіть не в кількості суддів, а в їх спроможності колективно зважити у справі всі «за» й «проти» і ухвалити остаточне та дійсно справедливе рішення.

Та й, до речі, це був би останній заслін корупційним рішенням. Адже втрачається сенс: одним — хабарі давати, іншим — брати їх, ухвалюючи незаконні рішення, бо обидві сторони будуть знати, що Пленум Верховного Суду України поновить справедливість. Було б добре, якби так діяли після першого суду.

Не думаю, що український законодавець учинив вірно, так легко відмовившись від того, що було виправдано самим життям і багаторічною правозастосовчою практикою, коли суддями всіх колегій і палат Верховного Суду України спільно розглядалися чи то цивільні, чи кримінальні справи й ухвалювалися відповідні рішення. Це й були рішення Пленуму, як власне — Верховного Суду України.

Нехтувати негативним досвідом не слід. Прийняття деструктивних законодавчих новацій неминуче призведе до втрати Верховним Судом України важелів впливу на практику застосування судами законодавства, внаслідок чого отримаємо практику Вищих спеціалізованих судів, а не практику Верховного Суду України.

На мою думку, обов'язковість роз'яснень Пленуму Верховного Суду України якраз і має ґрунтуватися на, так би мовити, «процесуальній зверхності» Верховного Суду України над всіма іншими судами нашої держави. Іншими словами, Пленумом Верховного Суду України будуть скасовані всі судові рішення, у яких проігноровано його роз'яснення. Тільки тоді Верховний Суд України зможе забезпечити однакове застосування норм матеріального і процесуального права нашої країни, до чого він зобов'язаний законами України.

Окремо хочу зупинитися на питанні стосовно обрання керівництва Верховного Суду України, від якого реформування судочинства залежить чи не найбільше. Відповідно до статті 128 Конституції України Голова Верховного Суду України обирається на посаду та звільняється з неї шляхом таємного голосування Пленумом Верховного Суду України.

Думка, яку поділяє більшість суддів, зводиться до того, що такий порядок одержання повноважень Головою Верховного Суду України обмежує його можливості не тільки в питаннях реформування судової системи, а й у наведенні елементарного порядку в системі, бо загроза його звільнення може виникнути кожен день.

То чи не варто повернутися до правила, яке існувало до ухвалення Конституції України, коли Голова Верховного Суду України і його заступники призначалися парламентом, відповідно, за поданням Голови Верховної Ради України та Голови Верховного Суду України. До речі, така практика виправдала себе в судових системах європейських країн. Наприклад, в Республіці Угорщина Голова Верховного Суду обирається парламентом на підставі подання Президента Республіки, який призначає заступників Голови Верховного Суду за поданням Голови Верховного Суду.

У зв'язку з цим хочу запитати авторів Концепції: чому вони так настійливо обходять це питання? Адже від обсягу повноважень керівника судової системи та його реальної спроможності до реалізації цих повноважень значною мірою залежатиме подолання кризових явищ в судочинстві.

Так само автори Концепції помилково чи навмисно замовчують і проблему Конституційного Суду України.

Всі, хто причетний до прийняття Конституції України, знають, що були різні, абсолютно протилежні точки зору стосовно створення та існування такого інституту судової юрисдикції: одні не підтримували ідеї його створення, а інші — її відстоювали. Перемогли не перші. Внаслідок цього до Конституції України було включено розділ XII «Конституційний Суд України», а згодом Верховна Рада України ухвалила і Закон «Про Конституційний Суд України».

Відомо, що українське судочинство конституційної юрисдикції не знало. В колишньому Союзі РСР був утворений позасудовий орган — Конституційна комісія. В Україні також пропонувалося створення аналогічної комісії, проте ця пропозиція підтримки не знайшла. На противагу їй багато висококваліфікованих правознавців України наполягали на віднесенні функції конституційної юрисдикції до повноважень Верховного Суду України. Тобто, піти шляхом розвинених демократій, насамперед Сполучених Штатів Америки, де офіційне тлумачення Конституції надає не тільки Верховний Суд, а й інші суди країни.

Саме з огляду на зазначений світовий досвід, пропозиції стосовно надання Верховному Суду України функцій конституційної юрисдикції вносили насамперед не судді, а політики, переважно народні депутати України.

На превеликий жаль, досвід і практика країн класичної демократії не знайшли розуміння у наших тодішніх законодавців.

Проблему з Конституційним Судом України я виокремив не випадково. Це пов'язано із політичною «катавасією» навколо призначення суддів цього суду та приведення їх до присяги — хіба не дивно, що навіть церемоніальна акція складення присяги суддями цього суду повністю паралізувала роботу Конституційного Суду України. То я хочу запитати: чи могло б таке трапитись у Верховному Суді України. Думаю, що ні.

Окрім того, згадується публікація в часописі «Голос України» після першого року діяльності Конституційного Суду України, де було зазначено, що за один рік цим судом ухвалено аж два судові рішення, а обійшлися вони державі у п'ять млн. грн. Є проблема й важливіша: чи потребують коментарів сумнівні рішення Конституційного Суду України, коли ними, наприклад, було визнано, що два терміни перебування Президента України на посаді дорівнюють одному, а суміщення посад голови обласної державної адміністрації та народного депутата України є конституційним тощо.

Хочу знову поставити запитання: чи могло б бути таке у Верховному Суді України? І знову категорично відповідаю — ні! А чому? Відповідь проста — Конституційний Суд України, вирішуючи питання про тлумачення норм Конституції у разі її застосування, не має ніяких правил, крім тих, що сформульовані в доктрині природного права, заснованій на принципі соціального натуралізму, а відтак безбоязно може орієнтуватися на замовлення зверху, піддаючись заманливій політичній спокусі, як це, вірогідно, мало місце в наведених вище прикладах.

Що ж до Верховного Суду України, то він, постійно застосовуючи норми чинного законодавства, орієнтується виключно на закон та принципи верховенства права і справедливості, а тому є неполітизованим судовим органом держави. Впевнений та й знаю із свого власного досвіду, що ця судова інстанція майже не вражена корупцією.

То чи не варто розглянути як варіант реформування судової системи питання передачі конституційної юрисдикції Верховному Суду України.

Упевнений, що від реалізації цієї ідеї українське судочинство значно виграло б, а ще більший зиск мав би державний бюджет України.

Отже, цілком очевидно, що реформування судової системи неминуче буде пов'язане із внесенням змін до Конституції України, а відтак ми маємо усвідомити, що ця проблема не може бути вирішена неконституційним органом, хоч би як він називався — чи національна комісія, чи координаційна рада, чи ще якесь утворення — його суть від цього не зміниться.

І, наостанок. Чи можна з юридичної точки зору вести мову про суцільну саме **корупцію** в судах? У правовому розумінні корупція — це сукупність різних за характером та ступенем суспільної небезпеки, але єдиних за своєю суттю корупційних діянь, інших правопорушень (кримінальних, адміністративних, цивільно-правових, дисциплінарних), а також порушень етики поведінки посадових осіб, пов'язаних із вчиненням цих діянь. До того ж корупційні діяння вчиняються у різних формах — від кумівства та сватівства до зловживання владою або посадовим становищем і хабарництва.

У цьому зв'язку хочу звернутися до проблеми, про яку я вже писав у своїй публікації стосовно прокурорів, а саме — проблема кадрового протекціонізму, а якщо точніше — високого посадового «кришування».

Дуже неприємно чути, коли зі знанням справи й відверто розповідають, хто в судовій системі є чиїм ставлеником — той Президента, інший — Голови Верховної Ради чи Прем'єр-міністра України, той — секретаря РНБО чи ще когось. І ніхто не знає, коли кажуть правду, а коли бажане видається за дійсне.

Ці плітки, як на мене, є найганебнішим явищем з-поміж усіх негативів, притаманних сучасному суду. Причому драматизує цю ситуацію той факт, що справжні чи удавані ставленики державних зверхників, набравши певної відомчої ваги й накачавши в достатній мірі посадові біцепси, замість нарощування зусиль з удосконалення службової діяльності, починають не тільки, так би мовити, «відпрацьовувати» своє призначення або обрання на посаду, а й вести сумнівні змагання і чваритися між собою, з'ясовуючи, чий покровитель сильніший і мудріший. Змагаються і покровителі.

Звісно, що за таких обставин питання неупередженого й справедливого судочинства посуваються на задній план. Унаслідок цього маємо класичну схему, від якої потерпають усі: громадянин, суспільство, держава.

Хіба ми з тобою, читачу, чули про мало випадків, коли високопосадовці у різний спосіб намагалися вплинути на розгляд судових справ, звертаючися до суддів з проханням ухвалити «правильне» рішення чи «уважно» розібратися у якійсь справі?! Адже відомо про телефонні дзвінки із секретаріату РНБО стосовно конкретних судових справ, у тому числі й кримінальних. Відомо, що в окремих випадках судді не змогли протистояти цьому незаконному тиску. То й що, хто виграв із цього?!

А дивіться, як призначаються судді на посади! Адже всі знають, що є такі кандидати, які процедуру призначення проходять буквально за лічені дні, а інші — по шість—вісім місяців чекають такого призначення. Це саме стосується і голів судів. Тому й не дивно, що в суддівському середовищі та й серед населення виникають різного роду нездорові розмови.

Акцентую на цьому увагу, щоб ми з тобою, шановний читачу, усвідомили просту істину: від судді, який призначений чи обраний на посаду або зробив суддівську кар'єру через корупційні зв'язки, годі й чекати дотримування букви закону, принципів верховенства права й справедливості. І, борони Боже, мати нам колись справу з таким суддею.

Звичайно, це і є корупція в її класичному розумінні, але це корупція не суддів, а інших чиновників. Упевнений все ж таки, що судовій системі притаманне саме хабарництво як вид корупції, а тому ми повинні вести мову, власне, не про корупцію як таку, а про хабарництво в судах, зокрема, про тих осіб, хто хабарі дає і хто їх отримує, про умови і причини існування цього явища.

При цьому йдеться навіть не про наявність чи відсутність хабарництва як такого, а про його масштаби, характер конкретних проявів та силу руйнівного впливу цього явища як на судову систему, так і на суспільство загалом, оскільки неефективність державного управління та правова незахищеність громадян є не тільки наслідком, а й причиною розповсюдження хабарництва.

З хабарництвом можна і треба боротися! У судах особливо. Але це вже не проблема державного устрою чи політичної системи — це недоліки в роботі правоохоронних органів, до яких суд, до речі, не належить.

Завершую текст запитанням, що його виніс у заголовок статті: якого правосуддя хоче влада і яке правосуддя потрібне суспільству? І що ж все-таки здолає хабарництво в судах? Їх реформування? Удосконалення законодавства? Підвищення оплати праці та соціального захисту суддів чи, може, посилення боротьби з корупцією за допомогою правових важелів кримінального характеру, ефективне державне управління суспільством чи щось інше?

Тож що робити?! Як, у який спосіб створити таку систему судочинства, в котрій за вирішення судових справ судді не брали б гроші, а громадяни не давали їх, щоб рішення ухвалювалися виключно на основі закону та принципів верховенства права і справедливості?

Очевидно, що недостатньо буде лише реалізації пропозицій, викладених у цій статті.

Щоб політично означити свою позицію у питаннях боротьби з корупцією, реформування державних органів і таке інше, одразу скажу, що цілком поділяю погляди тих людей, які вважають, що в умовах тотальної кризи українського суспільства, коли воля політиків і воля громадян внаслідок відсутності в них належної ідеології набрали форм сваволі, єдиним виходом є розробка прогресивної ідеології і озброєння нею українських громадян, українського суспільство, української держави. Причому, абсолютно переконаний у тому, що лише добре ідеологізовані громадяни здатні протистояти корупції. Ні парламент, ні уряд, ні суди не зможуть це зробити без маленького українця, озброєного прогресивною ідеологією, насамперед правовою.

І лише такі громадяни спроможні створити капіталізовану економіку як матеріальне підґрунтя для декриміналізації всього українського суспільства.

Якщо ми не зрозуміємо цих простих істин, то ніколи не зможемо забезпечити такий правовий порядок в нашій країні, коли «тюрми будуть порожні, а східці судів поростуть травою».

Володимир МОЙСИК,
народний депутат України,
кандидат юридичних наук,
заслужений юрист України.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИПНЯ 2006 ■ № 128 (3878)

Українська ракета-носій «Дніпро» вивела на орбіту американський супутник «Генезис-1»

Через нестабільну політичну ситуацію в Україні не можна говорити про терміни її вступу до альянсу, заявив генсек НАТО Яап де Хооп СХЕФЕР

Складають під'їзд частинами

Дніпропетровськ. «Повернетеся додому до нового року», — пообіцяв мешканцям дев'ятиповерхівки, які постраждали від недавнього вибуху побутового газу, міський голова Дніпропетровська Іван Куліченко. Всього внаслідок цієї події без квартир залишилися десять родин. Місцева влада прийняла рішення розібрати весь під'їзд, а потім скласти його заново. При цьому замінити конструкції, що вийшли з ладу, покласти нові перекриття. Підраховано, що на ці роботи буде потрібно до чотирьох мільйонів гривень. Перші 500 тисяч з необхідної суми вже перераховані будівельникам.

За попередніми підрахунками, збитки від вибуху становили 15 мільйонів гривень. Як встановили правоохоронці, причиною вибуху став намір господаря однієї з квартир на шостому поверсі звести рахунки з життям за допомогою газової плити. Для цього він відкрив усі конфорки. Вибуховою хвилею загиблого самогубця викинуло з вікна.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Рідного газу побільшає

Українські нафтогазовидобувні підприємства в січні—червні викачали майже 10,4 млрд. кубометрів блакитного палива, що на 2,3 відсотка більше порівняно з аналогічним періодом минулого року. Про це повідомили в Міністерстві палива й енергетики. Зокрема, зазначається, що в першому півріччі у Львівській області відкрито два нові газові родовища з ресурсами близько 5 млрд. кубометрів, **передає УНІАН.**

На знімку: у спеціалізованому порту Чорноморськ кран судна «Богатир» спускає на воду останню конструкцію опорного блока платформи для одеського газоконденсатного родовища. Початок видобутку природного газу заплановано там на осінь 2007 року.

Фото Сергія ПАВЛІВА (Укрінформ).

Демографічний бум

Рівне. Цього року зросла народжуваність у семи районах області — Березнівському, Дубровицькому, Зарічненському, Острозькому, Радивилівському, Рівненському, Рокитнівському та місті Дубно. Демографічний бум спостерігається переважно у сільській місцевості. Тепер Рівненщина з цього показника поступається лише Закарпатській області. Однак і на Рівненщині є демографічні аутсайдери — Гощанський і Демидівський райони. Якщо в останньому цьогоріч народилось дев'ять немовлят на тисячу мешканців, то у Рокитнівському районі — двадцять.

Олександра ЮРКОВА.

Трагедія на дорозі…

Тернопільщина. Жертвами п'яного депутата обласної ради стали четверо осіб. Керуючи іномаркою «Шкода-Октавіа», він виїхав на зустрічну смугу, де врізався у «Славуту». Троє пасажирів загинули на місці, водій помер у лікарні. Сиротами залишилися восьмеро дітей. Винний у трагедії депутат відбувся легким переляком. Він стверджує, що нічого не пам'ятає. Мовляв, виїхав з Тернополя, а опинився у Кременці на лікарняному ліжку. За цим фактом прокуратура Кременецького району порушила кримінальну справу.

…і на воді

Алкоголь призводить до трагедій не лише на дорозі, а й на воді. На водоймах Тернопільської області упродовж цього тижня вже загинуло одинадцять осіб. Багато з них — жертви купання напідпитку. Як це сталося з 38-річним мешканцем міста Скалата Підволочиського району.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Боржників пропечатають

(Початок на 1-й стор.).

Якщо в місті вдасться ліквідувати хоча б п'ятдесят відсотків заборгованості з комунальних платежів, то за ці гроші можна буде відремонтувати половину під'їздів, які того потребують. До такого висновку дійшли фахівці, проаналізувавши борги в сфері квартирних послуг.

Утім, борги з квартплати є у всіх регіонах. Заборгованість населення з оплати житлово-комунальних послуг в середині червня становила 6 млрд. 125,3 млн. грн. Як повідомили в Держкомстаті, середній термін заборгованості населення за всі послуги становить 5,8 місяця.

При цьому середні нарахування на одного власника особового рахунку в травні цього року досягли 104,04 грн. Що становить 10,4% середньомісячної зарплати працівника, зайнятого в економіці.

За прогнозами експертів, у зв'язку з подорожчанням тарифів на електроенергію і газ, кількість боржників за комунальний сервіс зросте. І це — незважаючи на програму субсидій.

Федерація профспілок України продовжує боротися проти підвищення цін на газ і електрику для населення. Поки що вона не мітингує, а протестує в епістолярному жанрі. ФПУ направила уряду список вимог, у числі яких — скасування постанов Кабміну про підвищення тарифів. Якщо ультиматум профспілок не виконають або проігнорують, вони готові до національного страйку.

Стосовно промисловості, для якої теж підняли тарифи, то їм уряд уже починає робити знижки. Учора голова Національної комісії регулювання електроенергетики Валерій Кальченко заявив, що з вересня запроваджується десятивідсотковий дисконт в оплаті електроенергії для великих підприємств, які використовують щомісяця понад 40 мільйонів кіловат-годин.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Розморозили «Теремок»

У селі Підгір'я Богородчанського району запрацював дитячий садок. Для населеного пункту це велика радість, бо з 1997 року садок був на капітальному ремонті. Тепер «Теремок» має все для нормальної роботи: сучасну систему теплопостачання, проточну воду, бойлер для її підігріву, гарні ігрові і спальні кімнати, кухню. Поки що в садочку працює лише одна різновікова група дітей та приходять на підготовчі заняття майбутні першокласники. Але у завідувачки на столі вже лежать заяви більш як на дві повнокомплектні групи.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

■ ЖАХ!

Могила на... балконі

Коли сусіди відчули сморід від одного з балконів, викликали міліцію. 34-річний власник цієї квартири в багатоповерховому будинку по вулиці Карла Маркса у Вінниці під усілякими приводами не хотів їх впускати. Коли правоохоронці все-таки туди потрапили, на балконі виявили... труп матері хазяїна квартири. Небіжчиця була загорнута у поліетилен і ковдру. Як з'ясувалося, 64-річна жінка лежала там ще з... січня. Син пояснив, що не мав грошей на похорон, тому вирішив почекати до літа, коли стане легше копати могилу.

Та це був не останній жах, з яким зіткнулися правоохоронці. У ванні у воді лежав ще один труп — чоловіка віком від 30 до 40 років. Господар і тут намагався це по-своєму пояснити. Мовляв, знайомий прийшов помитися, бо в нього не було гарячої води, і ... захлинувся у ванні.

Як пояснили у прес-службі УМВС у Вінницькій області, після огляду тіл покійних фахівці висловлюються про їх насильницьку смерть. Сусіди згадали ще про одну смерть у цій квартирі: торік з її вікна випала сестра господаря. Мають намір перевірити його у психоневрологічній лікарні, хоча він не перебуває там на обліку. Вочевидь у психіці чоловіка, який ніде не працює, усе-таки є відхилення. Тим паче що, кажуть, він не байдужий до спиртного. Крапки у цій справі розставить розслідування.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Затримано «перевертнів у погонах»

У Дніпродзержинську співробітники міської прокуратури затримали двох оперуповноважених Заводського районного відділення міліції, яких підозрюють у перевищенні влади і службових повноважень.

Попередньо встановлено, що «опери» з метою одержання зізнання про нібито скоєний злочин незаконно затримали на добу 17-літнього жителя міста. Його зв'язали і били по голові пластиковою пляшкою з водою, підвішували за руки на металевій поперечині, натягали на голову поліетиленовий пакет. Тільки втручання рідних допомогло підліткові уникнути подальших катувань.

Прокуратура Дніпропетровської області порушила кримінальну справу за ст. 365, ч.2, — «перевищення влади або службових повноважень, що супроводжується насильством, використанням зброї або діями, які принижують гідність потерпілого». Нелюдам загрожує строк від трьох до восьми років, **повідомляє наш Дніпропетровський кореспондент Сергій КРАВЧЕНКО.**

На батьківщині, але без землі

Уже сьомий місяць відстоює своє право на виділення землі 76-літній Ружди Баталов **(на знімку).** У складі групи кримських татар він пікетує Раду Міністрів Автономної Республіки Крим. У далекому 1944 році 14-річним хлопчиком він був депортований до Узбекистану, де прожив 62 роки. Повернувшись у Крим, на історичну батьківщину, просить виділити йому в сільській місцевості п'ять соток землі. Однак нерозпорядливість місцевих чиновників призвела до того, що пенсіонер змушений шукати правди на майдані.

Фото Володимира ВЕДЮКА (Укрінформ).

Квасневський приїхав допомагати. На черзі Солана?

Учора до Києва прибув експрезидент Польщі Олександр Квасневський. Про це повідомили в Посольстві Республіка Польща в Україні. Після приїзду пан Квасневський відзначив, що хоче зрозуміти ситуацію і допомогти українським політикам знайти вихід із політичної кризи.

Найближчим часом він має намір зустрітися з лідерами політичних сил для обговорення сформованої в парламенті ситуації. Екс-глава Польщі сказав також, що світ має зрозуміти, що відбувається в Україні, а зараз це зрозуміти складно навіть самим українцям.

Нагадаємо: під час президентських виборів у 2004 році пан Квасневський і ще низка відомих зарубіжних політиків, в тому числі, Хав'єр Солана, брали участь у переговорах між кандидатами в Президенти України. Експерти тоді відзначали їхню істотну роль у складному переговорному процесі.

Відень допоможе Львову

Мерія столиці Австрії виділить Львову 400 тисяч євро на розробку генерального плану міста. Про це на вчорашній сесії Львівської міської ради повідомив міський голова Андрій Садовий.

За його словами, нещодавно відбулася зустріч представників міських влад Львова і Відня, під час якої обговорювали низку архітектурно-будівельних проблем міста. Австрійці погодилися допомогти львів'янам у розв'язанні цих проблем.

■ **ФОТОФАКТ**

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

У Львові завершився фестиваль цифрової культури Digital Renaissance. Під час шоу було представлено новітні продукти різних напрямів цифрових технологій, зокрема, сучасні рідинно-кристалічні монітори **(на знімку)**.

Перевірено: мін нема

Близько 1300 чоловік довелося евакуювати правоохоронцям з вокзалу Київ-Пасажирський через загрозу вибуху. До міліції зателефонував невідомий, який заявив про закладення вибухівки у приміщенні вокзалу. **Як повідомило УНІАН** джерело у правоохоронних органах, обстеження вибухонебезпечних предметів не виявило.

Марокко закликає до поновлення палестино-ізраїльських переговорів

Міністр закордонних справ Марокко Мохамед Бенаісса заявив, що Марокко продовжує цікавитися й водночас непокоїтися ситуацією на території Палестини. Урядовець нагадав, що Марокко засудило дії Ізраїлю і закликало припинити руйнацію, яку несе ізраїльська армія.

Раніше представник Марокко при ООН Мохамед Лулішкі у своєму виступі перед позачерговим засіданням Ради із захисту прав людини, присвяченому ситуації, що склалася на території Палестини, наголосив, що вбачає в останніх діях Ізраїлю відверте порушення законодавства про права людини і міжнародних конвенцій, що має не лише негативний вплив на повсякденне життя Палестинців, а й загрожує миру та стабільності в регіоні.

Вихід із ситуації, що склалася на Середньому Сході, вбачається не через воєнні дії, а через справедливе і мирне рішення, яке випливало б із резолюцій ООН, «Дороговказу» квартету (ООН, ЄС, США і Росія), а також Арабської ініціативи миру, затвердженої на Арабському саміті в Бейруті 2002 року. Таку позицію в палестино-ізраїльському конфлікті зайняло королівство Марокко, і вона перегукується із заявами інших мусульманських країн світу, які стали на бік Палестини.

Альбіна КРАСНОДЕМСЬКА.

Крапка в злодійській одіссеї

Затримано злочинців, на рахунку яких понад 30 крадіжок у селах Рівненського району. Хоча це не остаточна «статистика», оскільки слідство ще триває. За попередніми даними, злодії завдали громадянам збитків на сто тисяч гривень. Речові докази, вилучені з місць проживання підозрюваних, зайняли чимало місця у дворику Рівненського райвідділу міліції (на знімку).

Злочинний тандем створили двоє молодиків із села Олександрія Рівненського району. В одного з них кримінальне минуле. Грабували хати уночі, не гребуючи нічим: навіть світильники, батареї та котли опалення знімали. Із збутом проблем не було: крадене охоче приймали чотири скупники, які теж проходять у справі. Крадіжка в селі Городок стала для злодіїв останньою. З однієї оселі вони забрали 15 тисяч гривень, золото, одяг, фотоапаратуру. А відеокамера, яку один із злочинців залишив собі, заховавши в печі, тепер також речовий доказ.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Олени КУЗЬМЕНКО.

Асфальт з гарантією

У Вінниці розпочали капітальний ремонт доріг за європейською технологією. Замість звичного асфальто-бетонного покриття використовують так званий щебеневo-мастиковий асфальт, що дає можливість збільшити у два-три рази термін експлуатації проїжджої частини.

До того ж фахівці КП «Агропромшляхбудіндустрія» (це підприємство виграло тендер на проведення робіт) дають гарантію на їх експлуатацію терміном на шість років.

За словами міського голови Володимира Гройсмана, до кінця нинішнього року заплановано відремонтувати 25 кілометрів шляхів, на що виділено 20 мільйонів гривень. Частину коштів залучили з міського й обласного бюджетів, решта суми — муніципальна позика. Загалом у Вінниці 172 кілометри доріг.

Віктор СКРИПНИК.

Молоді хмельниччани здобули Оскар

У Хмельницькому відзначили обдаровану, активну, не байдужу до громадського життя молодь... «Подільським Оскаром». Нагороди отримали кращий студент, учень, молодий офіцер. Статуетку «Подільського Оскара» вручили обдарованим молодим людям у сферах музики, образотворчого мистецтва, хореографії. Під час акції були відзначені ще й кращі органи студентського самоврядування, молодіжні громадські організації і програми, **повідомляє наш власний кореспондент у Хмельницьку Ірина КОЗАК.**

Нове «Ауді» — тільки німецького складання

Концерн «Ауді» прийняв рішення випускати нову модель спортивного всюдихода не за кордоном, а на власних підприємствах у Інгольдштадті. Справа в тому, що одна із причин економічного спаду у Німеччині — організація більшістю великих концернів та фірм свого виробництва у країнах Східної Європи. Зокрема, в Україні. Звичайно, тому, що тут — дешева робоча сила. А німецькі виробники залишалися без роботи.

Рішення «Ауді» тут називають, не без певної іронії, промисловим патріотизмом. А от на думку керівника концерну Мартіна Вінтеркорна, їхнє рішення повинно продемонструвати індустріальний потенціал, яким володіє Німеччина, і який часто недооцінюється іншими товаровиробниками. До того ж економісти фірми підрахували, що, випускаючи нову модель вдома, у Баварії, яку вважають досить «дорогою» (береться до уваги вартість робочої сили), концерн все ж таки в змозі встановити за неї конкурентоспроможні ціни, що не відрізнятимуться від аналогічних за товари, вироблені в інших країнах з дешевою робочою силою. І якість при цьому буде найвища.

Нова модель «Ауді» — спортивний всюдихід почне сходити з конвеєра заводів у Інгольдштадті у 2008 році. Це стратегічне рішення на користь Німеччини одного із найпотужніших її концернів, вважають експерти, покаже приклад іншим підприємствам та матиме вплив на збільшення кількості робочих місць та відповідно на зменшення кількості безробітних.

Неля ГЛУЗОВА.

Мюнхен.

■ **ФОТОФАКТ**

У місті Сремська Митровиця, що поблизу Нового Саду (Сербія), відбувся фестиваль української культури. У ньому взяли участь фольклорні колективи з Сербії, Хорватії, Словенії, Боснії та України.

На знімку: сербські учасники «Калини».

Фото Олега СНІТКОВСЬКОГО (Укрінформ).

■ **СВІТ КОРОТКО**

ІЗРАЇЛЬ

Блокада Лівану

Ізраїльські війська почали повномасштабну війну проти Лівану. Піддано бомбардуванню міжнародний аеропорт Бейрута і деякі райони столиці. Авіарейси на Бейрут переспрямовано на Кіпр. Ізраїльський флот тим часом бере Ліван і в морську блокаду. Ізраїльські ВПС здійснюють ракетно-бомбові нальоти далеко в глибину ліванської території. За повідомленнями ізраїльських ЗМІ, сухопутні частини Армії оборони Ізраїлю рухаються в напрямку ліванського кордону. Військовий конфлікт між Ізраїлем і Ліваном, що розпочався в середу, протягом ночі набув необоротного характеру.

ІНДІЯ

Арешти після вибухів

Поліція Індії затримала в четвер від 150 до 350 (за різними даними) людей у зв'язку з розслідуванням вибухів у Мумбаї (Бомбеї), що забрали життя майже 200 осіб. Поки що жодне угруповання не взяло на себе відповідальність за вибухи.

РОСІЯ

Екстрена посадка

В аеропорту Іркутська аварійну посадку виконав ще один аеробус А-310 авіакомпанії «Сибір», що летів з Москви. Про це повідомили у прес-центрі МНС в Іркутській області. Причиною стала розгерметизація салону. Тим часом в авіакомпанії «Сибір» інформацію не підтвердили і завірили, що були лише незначні відхилення, а літак зробив посадку у штатному режимі.

ТУРЕЧЧИНА

Шовковий шлях

Учора в Туреччині урочисто відкрито нафтопровід Баку—Тбілісі—Джейхан. По ньому каспійську нафту доставлятимуть у Середземномор'я. Максимальна потужність нафтопроводу — мільйон барелів на добу. Турецька преса вже охрестила цю нафтову артерію «Шовковим шляхом XXI століття». На церемонії відкриття були присутні президенти Азербайджану, Грузії і Туреччини.

КИТАЙ

Наздогнати і перегнати Америку

Як прогнозують самі китайці, до середини 30-х вони наздоженуть, а то й переженуть США за кількістю автомобілів. У січні—травні в Китаї було випущено 3,05 млн. і продано 2,97 млн. автомобілів. А за п'ять років після вступу КНР у СОТ випуск автомобілів у Китаї подвоївся, і в рейтингу провідних виробників автомобілів країна перемістилася із сьомого в 2001 році на третє місце.

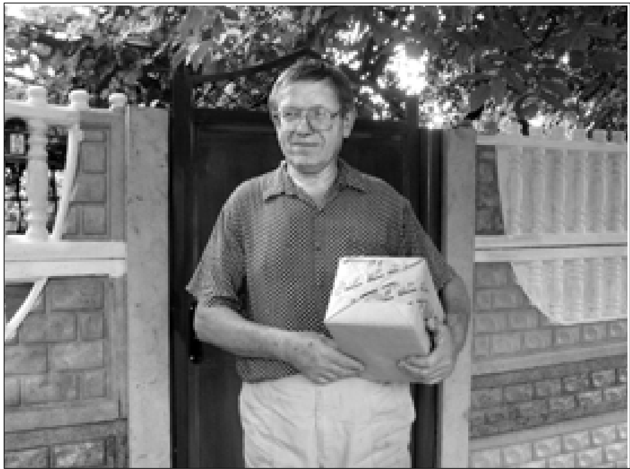
Брянські прикордонники затримали громадянина України, який заблукав. При собі порушник кордону мав 600 грамів марихуани

Прем'єр-міністр Великої Британії Тоні БЛЕР пропонує розширити склад «великої вісімки» до 13 членів

Не дорогий подарунок, дорога любов

Так вийшло, що виграш — кавоварку (приз надало ВАТ «Одеський кабельний завод, директор Дмитро Васильович Йоргачов) — Луці Федоровичу Алфьорову з Ізмаїла вдалося вручити лише із третьої спроби. Застав його з дружиною Надією Федорівною за роботою — впорядковували огорожу, що оперізує будинок.

— «Голос України» читаємо вже років п'ять, — розповідає Лука Федорович. — Перший раз передплатив газету тому, що на тлі інших в неї була нормальна, за нашими можливостями і статками, передплатна ціна. Ну а потім втягнувся в читання. «Голос України» — він як маленька енциклопедія про Україну: в кожному числі публікується стільки інформації, що й телевізор немає потреби дивитися.

Раніше Лука Федорович читав газету один, а тепер заохотив дружину, дітей та онуків.

20 років він працював на Ізмаїльському целюлозно-картонному комбінаті, останніми роками — начальником цеху. Тож на якості газетного паперу Лука Федорович розуміється. За його словами, поліграфічне оформлення «Голосу України» відповідає всім стандартам: шрифт не забитий, фотографії чіткі, колірна гама заголовків насичена.

Нинішнього року будинку, котрий Лука Федорович побудував своїми руками, виповнюється 45 років, а в жовтні хазяїнові будинку — 70! Подвійний ювілей, імовірно, відзначатимуть восени. «Голос України» вже одержав запрошення на свято. А про подарунок газети Лука Федорович сказав так: «Кавоварка — річ у господарстві, звичайно, необхідна. Але не подарунок дорогий, а любов. А в нас із «Голосом України», впевнений, любов взаємна».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

На знімку: Лука Федорович Алфьоров.

Фото автора.

Ветерани пансіонату їздять на «шевроле»

(Початок на 1-й стор.).

80-річна Лідія Юхимівна потрапила до пансіонату за власним бажанням. Зізнається: іншого виходу у неї не було. Її дітей, колись успішних бізнесменів, підставили. Треба було сплачувати величезні борги. Лідія Юхимівна, щоб допомогти дітям, продала квартиру й стала в чергу на поселення в пансіонат.

— Щоб потрапити до нас, слід звернутися до районного управління соціального захисту і заповнити потрібні документи, — каже директор Київського пансіонату ветеранів праці Олександр Коняхін. — Потім головне управління видає путівку на право проживання, саме за нею ми й приймаємо наших мешканців.

Утримання одного мешканця обходиться керівництву пансіонату у 1300 гривень. Стільки само сплачують діти, які віддають своїх батьків до будинку.

— Таких людей у нас небагато. Всього 23 особи, —продовжує Олександр Коняхін. — Однак з ними зазвичай величезні проблеми. Віддадуть свою маму нам, заплатять за один місяць, а потім виїдуть до Америки або ще кудись і більше про них не чути.

Сума за утримання включає в себе заробітну плату працівникам, одяг, харчування, медичне обслуговування й комунальні послуги. Ті, хто поступають до будинку на платній основі, отримують свою законну пенсію цілком. З інших відраховують 75 відсотків пенсії на утримання.

92-річна Валентина Іванівна не нахвалиться своїм новим будинком. Його кімнатами вона переміщується на «шевроле». Так старенька називає ходунки, які допомагають їй ходити. До речі, наступного тижня на Валентину Іванівну чекає операція — косметична, на обличчі.

— У нас всі хочуть мати бездоганний вигляд, —розповідає заступник директора з медичної частини Валентина Щегельська. Є в пансіонаті і свої молодята. Коли «Голос України» завітав до будинку, вони саме йшли подавати заяву на одруження.

— Зазвичай закохані нас не попереджають. Уже опісля приходять і кажуть, щоб селили разом, — ділиться Валентина Миколаївна.

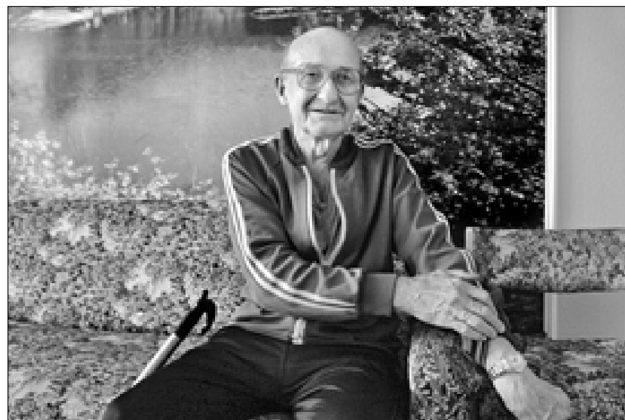
Нещодавно до пансіонату завітав мер столиці Леонід Черновецький. Він поспілкувався з жителями і зазначив, що систему таких закладів буде реформовано, і кількість будинків престарілих повинна збільшитися.

Наталія ОВДІЄНКО.

На знімках: невгамовна 76-літня Надія Іванівна Вілюк слідкує за порядком на своєму поверсі; Володимир і Діна завжди разом; депутат Київради двох скликань (1990-98 років) пишається подарунком тодішнього голови і каже, що годинник з того часу ні на секунду не відстав.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

НОТАРІАЛЬНИЙ РЕКЕТ,

або Як захиститися від ненаситного табеліона

Як формуються ціни на нотаріальні послуги в Україні, з чого вони складаються і де про них можна дізнатися? Хто контролює (і чи контролює взагалі!!!) роботу нотаріусів у питанні оплати їхніх послуг? Ці запитання ставить собі кожний, хто переступає поріг нотаріальної контори.

Зрозуміло, що є встановлені законом платежі (держмито) — визначені відсотки від мінімальної зарплати. Але чи бачили ви бодай в одній державній нотаріальній конторі чи у приватника вивішені для загального огляду розміри держмита за ті чи інші нотаріальні послуги? Їх немає! За всієї моєї поінформованості, грамотності, можливості користуватися Інтернетом домогтися в нотаріусів справедливості не змогла. І не була впевнена в тому, що з'ясування стосунків із поважною пані через компетентні органи не коштуватиме мені дорожче тих грошей, що вона їх здерла з мене, не давши квитанції. Годі вже казати про не дуже поінформованих громадян.

Професія нотаріуса останнім часом стала надто затребуваною, нотаріальних послуг ми останніми роками потребуємо дедалі частіше, от переписувачі (від лат. notarius — переписувач) і не соромляться. Просто грабують людей, не дотримуючи норм оплати за послуги, установлених законом про нотаріат і рішенням уряду.

Недавно засвідчувала підпис на своїй заяві до банку, то з мене здерли 50 гривень і жодної квитанції не видали. А через кілька днів мені зателефонували з ощадкаси і запитали, на який саме рахунок потрібно зарахувати мій платіж держмита в...34 КОПІЙКИ(!!!). Виходить, нотаріус, узявши з мене 50 гривень, замість мене заповнила платіжку і заплатила держмито в ощадкасі. Співробітниця ощадкаси (довідавшись мій телефон за адресою і прізвищем у квитанції) запитувала, за що саме я заплатила держмито, щоб указати правильний номер рахунка. У такий спосіб я і дізналася, на скільки десятків гривень «нагріла» мене нотаріус. А вона ж мені ще дуже наполегливо натякала, що це тривала і складна процедура (засвідчити підпис!!!). Але я «не зрозуміла» її і більше 50 гривень платити не збиралася. Це відбувалося в севастопольській державній нотаріальній конторі на проспекті Острякова. А що тоді казати про приватних табеліонів (табеліон —нотаріус у давньоримському праві). Торік за таку послугу мені довелося викласти приватникові 90 гривень. А в нинішньому телефонувала до багатьох приватних нотаріусів Севастополя, та жоден з них не погоджувався засвідчити підпис на заяві до банку дешевше як за 150 (!!!) гривень. Що вже казати про оплату нотаріальних послуг під час купівлі-продажу нерухомості! Тут узагалі немає жодних меж, «щоб швидше», «надійніше»...

Навіть знаючи справжні розцінки, неможливо від нотаріуса домогтися правильного застосування норм закону. Проте й на табеліонів має бути управа? Як захистити в нашій державі свої права споживача нотаріальних послуг? Чому Міністерство юстиції не домагається, щоб у кожній державній (хоча б !!!) конторі на дошці оголошень висіли закон про нотаріат і додаток до нього про розміри держмита за ті чи інші нотаріальні дії. І які групи населення звільняються від сплати держмита (інваліди війни, наприклад та ін.). Чому севастопольцям (та й жителям інших міст України) недоступна інформація, на яку має право споживач нотаріальних послуг?

Напередодні двох важливих подій: 2500-річчя Балаклави і 150-річчя першої оборони Севастополя під час Кримської війни 1853—1856 рр. у Севастополі проходив великомасштабний міжнародний семінар нотаріусів у рамках відповідного україно-канадського проекту і за безпосередньої підтримки латинського Міжнародного нотаріального союзу, організований Міністерством юстиції України та Палатою нотаріусів нашої країни. У чотириденному форумі брали участь майже 150 нотаріусів з усіх регіонів України, представники Швейцарії і Канади. Навчання сучасних табеліонів проводилося за двома недавно прийнятими законами: «Про іпотеку», «Цивільний кодекс України». Удосконалювати їм свої знання в галузі права допомагали безпосередні розробники нових законів: доктор юридичних наук Зорислава Романовська, головний консультант відповідного комітету Верховної Ради (минулого скликання) Володимир Ясинський, представники Верховного суду України, провідні юристи, банкіри. Непогано б було навчити наших юристів-нотаріусів ще і деонтології, та й семінар для вивчення закону про захист прав споживача їм не завадив би. А нам, споживачам, дуже хотілося б дізнатися, як захищатися від непомірних апетитів переписувачів.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Арештовано іменем...?

■ ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

Днями на адресу центрального офісу АСК «Укррічфлот» у Києві надійшла повістка із запрошенням прислати представника до суду Заводського району м. Миколаєва на чітко означену дату.

Воно б і нічого. Однак річфлотівців, які нещодавно відбили спробу захоплення підприємства і вчисту виграли у нальотників кільканадцять судів, насторожило кілька вельми дивних обставин.

Передовсім — штамп відділення зв'язку засвідчував, що листа із Миколаєва до столиці було відправлено через півтора тижні після того, як судове засідання... відбулося. Виходило, що їхніх представників запрошували відстоювати права компанії в суд, який уже відбувся. Але навіть не це було головним. Як з'ясувалося, ще місяць тому в режимі подібної незрозумілої утаємниченості цей високоповажний суд, на забезпечення позову якогось акціонера С., власника 25 акцій на 250 гривень, наклав арешт на все нерухоме й рухоме майно... АСК «Укррічфлот», тобто флот, суднобудівні-судноремонтні заводи, порти, бази тощо, або активи, які реально коштують мільярди гривень!

— Це рейдерство чистої води, — вважають представники компанії. Тому маємо розчарувати високодостойного суддю, який ухвалював це винятково «мудре» рішення. Він, мабуть, не знав, що точнісінько за такою само безглуздою схемою вже тричі «арештовували» річфлотівське добро (от їм тут ніби медом намазано!). Але усі ті «арешти» негайно відмінялися в судах у встановленому законом порядку. Це вже не кажучи про те, що «перли», подібні до тих, що були в попередніх судових рішеннях, знайшли ми і в матеріалах справи цього достойного представника Феміди.

На жаль, нинішні події довкола АСК «Укррічфлот», за висновками аналітиків, не є винятковими. Вони наголошують, що тільки за останні роки рейдери (пірати, загарбники) уже відібрали в українських власників більш як 2500 кращих підприємств на загальну суму майже 10 млрд. доларів! І цей «бізнес» продовжує процвітати. Причому його «рентабельність» часом сягає десятків тисяч відсотків! Найнебезпечнішим для нашого суспільства є те, що ця антиукраїнська парша стрімко розповзається державою, втягаючи у згубний коловорот дедалі більшу кількість людей, у тому числі й державних чиновників, які дружно обслуговують рейдерські «каруселі»...

Утім, повернімося до річфлотівців. Попередній напад на них зупинило відповідне доручення глави держави Генпрокуратурі та СБУ розібратися з ініціаторами і учасниками піратської атаки, в якій, як з'ясувалося незабаром, було задіяно ряд працівників правоохоронних органів з усієї країни, у тому числі з Донецької, Харківської, Тернопільської, Дніпропетровської, Вінницької областей та м. Києва. Сьогодні тривають активні слідчі дії, і тему, за великими рахунком, можна було б закрити. Однак, як засвідчує ухвала суду Заводського району Миколаєва, наліт на одну з кращих компаній держави не закінчився. Хіба цього разу його організатори, мабуть, спробували «перестрибнути» і Генпрокуратуру, і СБУ, і рішення майже двох десятків судів на користь річфлотівців, і акції протесту широкої громадськості. (Схоже, вони готові хоч сьогодні штурмувати центральний офіс компанії, щоб її захопити.)

Утім, усі ми, в Україні сущі, маємо усвідомлювати, що такі ганебні дії довкола кращих компаній нашої держави — то не просто серія рейдерських атак. Це такий собі антиукраїнський сепсис у всіх сферах державотворення. Зрештою, подивімося, що саме намагаються відібрати в українського народу та «роздерибанити» цього разу. На рейдерську «карусель», схоже, намагаються

Павло Іванович Підлісний — президент акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот».

Фото надано прес-службою «Укррічфлоту».

підсадити не тільки флагман транспортної галузі, одну з найбільших на європейському континенті судноплавних компаній, яка стабільно забезпечує майже 50 відсотків морських та річкових перевезень України і має ділових партнерів у 40 країнах світу! Йдеться не тільки про те, що цей національний перевізник вельми привабливий комерційний об'єкт, прекрасно розкручений суб'єкт господарювання, який будує новий флот і через кожні 4 місяці спускає на воду нове судно-автомат світового класу, презентуючи Україну як морську державу, реконструює річкові та морські порти, споруджує нові термінали та елеватори, відновлює суднобудування на власних суднобудівних-судноремонтних заводах, інвестує у важливі соціальні програми, зокрема в охорону здоров'я, мільйони гривень, збільшує обсяги переробки вантажів (торік на 28 відсотків!), нарощує консолідовані доходи (на 60 відсотків перевищили рівень дворічної давності), збільшує і доводить рівень сплати податків до бюджетів усіх рівнів до 60 млн. гривень, збільшує дивіденди на 16 відсотків... І це прекрасно! Але насправді йдеться про речі значно принциповіші. Це означає, що замахнулися на майбутнє української держави. Адже уся ця дружна річфлотівська родина працює не тільки на бюджет і наше благополуччя, на нові стандарти життя і нашу євроінтеграцію, а й повною мірою розкривають потенційні можливості нашого народу, демонструють віру в його незнищенність.

А тепер кілька слів про тих, хто хоче «з'їсти» цю знакову для нашої спільноти компанію, яка залишається важливим інструментом нашої національної геополітики. Генпрокуратура спільно з СБУ, які розслідують цю справу, вже мають колективний портрет учасників «каруселі». І чого ці добродії вже тільки не робили, щоб захопити підприємство... І підписи конкретних людей під найважливішими документами підробляли (встановлено експертизою!), і кримінальну справу проти керівників компанії під надуманими звинуваченнями відкривали (щоправда, чомусь раніше, ніж надходила сама «заява», що і встановлено судом!), і зобов'язували через суд передати реєстр акціонерів якомусь «тимчасовому» реєстратору (хоча, як зазначено в п. 2 ст. 9 Закону України «Про національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні», це прерогатива виключно загальних зборів акціонерів!), і адресу того «тимчасового» реєстратора вказували, щоправда там його чомусь... не виявилось, і реєстр акціонерів через обшук у незалежного реєстратора вилучали, і рішення суду про повернення реєстру акціонерів ігнорували, і «грізні сигнали» нібито від імені акціонерів, людей, які ніколи не були акціонерами АСК «Укррічфлот», організовували, і витік конфіденційної інформації у ЗМІ допускали (це заборонено законом!), і статистику господарювання компанії всіляко перекручували, і майно компанії через підставних осіб тричі арештовували...

А взагалі ці добродії ще багато всякої капості зробили. Однак найбільший їхній гріх перед широким українським загалом, перед людьми праці полягає в тому, що вони, у т. ч. і чиновники різних рівнів та рангів, схоже, справно обслуговували «рейдерську карусель», ставлячи під загрозу власність 70 тисяч акціонерів від імені України.

До речі. Нещодавно під егідою Українського союзу промисловців та підприємців була відмоніторена група підприємств, які зазнали рейдерських атак і які виграли у рейдерів більше 140 судів! **(Додаткову інформацію про це можна почерпнути на сайті: WWW. ANTIRAIDER. ORG).** Результати правового моніторингу, який виконали фахівці УСПП були більш ніж сенсаційними. З'ясувалося, що чималу кількість цих підприємств рейдери «відсуджували», чи намагалися «відсудити», в законних власників в одних і тих самих судах(?), одними й тими ж суддями(???) за участю в юридичних масовках одних і тих самих персон(???), дружно порушуючи одні й ті самі норми чинного законодавства... Нам відомі навіть ситуації, коли тексти ухвал стосовно різних підприємств, винесені суддями різних судів і навіть у різних областях(???) збіглися до літери, і навіть коми?.

Моніторинг опосередковано стосувався і АСК «Укррічфлот». Наскільки нам стало відомо, суддя Московського райсуду Харкова, який заборонив свого часу проводити операції, пов'язані з переходом права власності на акції «Укррічфлоту», «підсвітився» і в атаці проти ВАТ «НВП «Сатурн».

А якщо вести мову про участь Заводського райсуду Миколаєва у другій атаці на АСК «Укррічфлот», то і в цьому випадку помічаємо надзвичайну схожість.

Скажімо, як можна запрошувати представника компанії в суд, який відбувся... чи не два тижні тому?

Як можна було на забезпечення позову на кілька сотень гривень іменем держави заарештовувати мільярдні активи компанії, якщо ст. 152 ЦПК України вимагає: види забезпечення позову мають бути співмірними із вимогами, заявленими позивачем?..

Як можна було в Миколаєві приймати до розгляду позов фізичної особи до іншої фізичної особи, які мешкають у Києві, і де співвідповідачем виступає компанія, чий центральний офіс, знову ж таки, розташований у столиці, якщо в ст. 109 ЦПК України чітко зазначено, що позови до юридичних осіб і, відповідно, до їхніх центральних органів управління пред'являються в суд за їх місцем розташування? Тим паче, що вимог у позивача до дочірньої компанії ДП «Миколаївський річковий порт», схоже, взагалі не було... Це вже не кажучи про те, що позовної заяви, як такої, у справі... ми не знайшли... Є один аркуш паперу з кількома абзацами, тобто з її початком... А її продовження... даруйте, немає? Хоча суддя, приймаючи провадження у справі, зазначає: «форма позовної заяви в достатній мірі відповідає вимогам ЦПК України». Дивина?

Нарешті, чому суд проігнорував усі можливі роз'яснення Верховного Суду України стосовно унеможливлення втручання судів у господарську діяльність суб'єктів підприємницької діяльності, що категорично забороняється Господарським кодексом України, який гарантує невтручання державних органів у господарську діяльність (а суд, як відомо, є державною структурою!)?

А хіба не свідчать про продовження рейдерського «наїзду» граматичні та фактологічні помилки, які були помічені річфлотівськими юристами в попередньому комплекті документів під час першої атаки? Це вже не кажучи про адекватність шрифтів та особливості розміщення заголовних елементів, які перекочували із попередніх заяв в «миколаївський комплект». Отже, схоже, що все робилося однією й тією ж рукою, на одному й тому ж комп'ютері?..

Думається, найбільшою трагедією України є те, що наша держава ще не навчилася належно захищати тих, хто творить, — від тих, хто її розкрадає. У результаті такої пасивності солідний бізнес змушений буде або закриватися, або тікати за кордон, або барикадуватися за допомогою протитанкових їжаків на теренах нашої України, захищаючись навіть від судів.

Хто ще не розуміє, що рейдерська діяльність є незаконною і пов'язана з прийняттям судами до розгляду «спеціальних» позовних заяв та ухваленням «спеціальних» судових рішень? А якщо ми це розуміємо, то чому у нас і досі не працює стаття Кримінального кодексу України щодо прийняття суддями завідомо неправосудного рішення? Чому жодного із «помагачів» рейдерів так і не було притягнуто до відповідальності?

АНТИРЕЙДЕР У РОБОТІ. СТАРТ

Днями неформальне об'єднання підприємств, які зазнали рейдерських атак, діючи під патронатом УСПП, запустили суспільно значимий і життєво необхідний Інтернет-проект «Антирейдер» (**WWW. ANTIRAIDER. ORG**). Його мета — забезпечити промисловцям та підприємцям, які опинилися в подібній ситуації, необхідну підтримку, надати всім їм можливість не тільки ознайомитися з подіями, що відбуваються, а і повідомити про свої проблеми, одержати доступ до напрацьованого досвіду стосовно протидії рейдерству, запропонувати свої послуги, висловити конкретні пропозиції для обговорення та вжиття ефективних заходів. Сьогодні вони вже надходять. Ось тільки деякі з них...

- ***Відлагодити єдиний загальнонаціональний правовий моніторинг «рейдерських» трансакцій в особах і фактах (хто конкретно бере участь у нальотах, у складі яких груп, за якими схемами діє, хто конкретно прикриває їх у вищих ешелонах влади тощо)...***
- ***Створити загальнонаціональний банк даних відверто «рейдерських» судових ухвал судів і суддів, які вже «підсвітилися» в кількох захопленнях (благо, вже прийнято рішення про введення загально-національного реєстру судових рішень!)...***
- ***Внести на розгляд Вищої ради юстиції списки суддів, які неодноразово «підсвічувалися» у таких сумнівних справах, забезпечивши кожного вичерпним досьє із неправосудних рішень...***
- ***Ініціювати створення спеціальної «антирейдерської» поліції із відповідними повноваженнями (за аналогією з Російською Федерацією, де рейдери захопили більш як 500 підприємств і де були вжиті безпрецедентно жорсткі заходи впливу, після чого це плем'я спішно перебралося до України!)...***
- ***Ініціювати внесення змін та доповнень до чинного законодавства, зокрема, до статей 153, 154 ЦПК України; передбачити норму, яка забороняла б суддям змінювати керівництво підприємства та заважати проведенню загальних зборів акціонерів. Господарські спори мають розглядати спеціалізовані господарські суди...***
- ***Зініціювати проведення у парламенті громадських слухань з проблем боротьби з рейдерством в Україні...***
- ***Підготувати від імені потерпілих промисловців та підприємців відповідне звернення до Верховного Суду України, додавши до нього копії усіх неправомірних судових рішень. Забезпечити цілковиту гласність та публічність усіх процедур стосовно звернення і людей, через які воно буде проходити...***
- ***Започаткувати під стінами парламенту постійно діючий антирейдерський майданчик, де нестимуть вахту представники трудових колективів потерпілих підприємств...***

Актуальна цитата

Кримінальний кодекс України, ст. 375:

«1. Постановлення суддею (суддями) завідомо неправосудного вироку, рішення, ухвали або постанови — карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

2. Ті самі дії, що спричинили тяжкі наслідки або вчинені з корисливих мотивів чи в інших особистих інтересах, — караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років.»

■ ТЕМА

ДЕ ГРОШІ?

У червні реальний валовий внутрішній продукт України зріс на 9,3 відсотка порівняно з відповідним періодом минулого року. Про це повідомив в. о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров. Тож темпи зростання, за підсумками першого півріччя, збільшилися до 5 відсотків порівняно з 4 відсотками за підсумками п'яти місяців. Пан Єхануров дійшов висновку, що політична криза не впливає негативно на розвиток економіки, а сприяє її зростанню. Що, за його словами, є «українським феноменом».

Потішився з того і в. о. міністра економіки Арсеній Яценюк, котрий вважає: результати першого півріччя дають підстави для перегляду окремих показників макроекономічного розвитку на 2006 рік і їх поліпшення. Щоправда, пан Яценюк не оприлюднив жодних цифр, сказавши, що правильніше це було б зробити після формування нового уряду. Але Мінекономіки, за його словами, над цим уже працює.

Кричатимемо «Ура!» та підкидатимемо капелюшки вгору? Можна було б, якби не інші цифри, котрі не є таємницею для громадськості. Приміром, оприлюднені прем'єром: населення, бюджетні організації і промислові споживачі розрахувалися з теплокомуненерго за поставлений газ лише на 59 відсотків. Загальна заборгованість за нього в першому півріччі становить майже 3 млрд. грн. А заборгованість міських водоканалів за електроенергію на перше червня перевищила 2 млрд. грн. Усього — 5 млрд. грн., що дорівнює заборгованості всієї України за газ на початок року. Хто і з якого бюджету їх сплачуватиме?

В Україні започаткували хитру систему: ціни підвищує Кабмін, а субсидії і дотації населенню виплачують із місцевих бюджетів, у яких грошей на це немає. Недавно 25 голів з Асоціації міст звернулися до Кабміну з вимогою спрямувати на це кошти — згідно з Конституцією, але досі їх не одержали.

Ми також заборгували 500 млн. грн. за поставлений російський газ і ще стільки маємо сплатити за нього за останніми домовленостями про додаткові поставки. Але Мінфін відбивається, посилаючись на дефіцит бюджету...

Крім того, нас, здається, підстерігає ще одна небезпека. Інформація навіть від читачів «ГУ» з областей свідчить: дедалі частіше порушуються графіки виплат пенсій. Але годі шукати офіційної інформації про статки Пенсійного фонду. Як і про кредиторсько-дебіторську заборгованість підприємств, котру Держкомстат востаннє оприлюднив за підсумками першого кварталу.

Цікаве спостереження: почастішали випадки, коли в магазинах, а про базар годі й казати, продавці не беруть монети вартістю 1—2 копійки. Упродовж трьох днів на проходи через Дарницький ринок до метро ніхто не підняв кілька розсипаних таких монет. А за 50 грн. нині купиш далеко не ту кількість товарів, яку можна було придбати ще півроку тому. З власного досвіду ми знаємо, що це означає.

І насамкінець запитання до уряду: якщо в Україні зростає ВВП, то чому маємо такі величезні борги? Зрештою, де гроші?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Точний облік — уже економія

Маріупольський металургійний комбінат «Азовсталь» має намір до кінця 2006 року реалізувати більше десяти проектів, спрямованих на економію енергоресурсів. Як повідомили «Голосу України» у прес-центрі підприємства, в кожному цеху з'явиться нова система обліку споживання електроенергії. За розрахунками фахівців, її застосування дасть змогу заощадити щнайменше 1,5—2 відсотка ресурсів. У суму понад 1,5 мільйона євро обійдеться встановлення нової системи обліку споживання природного газу. Завдяки цьому споживання палива скоротиться на 36 мільйонів кубометрів на рік.

Завершується також будівництво нового кисневого блоку. Вартість обладнання і монтажу перевищує 50 мільйонів євро. Виробничий комплекс включатиме новий котел і турбокомпресор, що дасть змогу утилізувати надлишки дешевого коксового газу, а також зробить виробництво кисню менш залежним від перебоїв в енергопостачанні в осінньо-зимовий період. Очікується, що проект окупиться протягом двох з половиною років і щороку даватиме майже 170 мільйонів гривень чистого прибутку. Найближчим часом розпочнеться ще й будівництво нового трубопроводу коксового газу від власного коксохімічного виробництва комбінату на котли теплоенергоцентралі. Таким чином, коксовий газ частково замінить природний. Економія становитиме 23 мільйони кубометрів на рік.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

У Києві вшанували пам'ять загиблих під час оборони Києва 1941 року. Цьогорік у столиці відзначають 65-ту річницю цієї події.

***На знімку:* подружжя Алла та Микола Романови покладають квіти до пам'ятника кононерському кораблю «Верный».**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ОГОЛОШЕННЯ

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО „БАНК НАРОДНИЙ КАПІТАЛ"

за II квартал 2006 року
за станом на кінець дня 30 червня 2006 року
МФО 322432, м.Київ- 03150, вул. Предславинська, 28

Баланс

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	2 742	2 146
3	Кошти в інших банках	8 471	10 066
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	-	-
3.2	Резерви у відсотках до активу	-	-
6	Кредити, що надані:	48 103	46 935
6.1	Юридичним особам	47 785	45 839
6.2	Фізичним особам	318	1 096
6.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(5 482)	(5 603)
6.4	Резерви у відсотках до активу	11,40	11,93
9	Основні засоби	321	389
10	Нематеріальні активи	31	38
11	Нараховані доходи до отримання:	334	285
11.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	128	89
11.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	182	182
11.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(299)	(271)
11.4	Резерви у відсотках до активу	96,51	99,93
12	Відстрочений податковий актив	34	34
13	Інші активи	4907	49
13.1	Резерви під інші активи	-	-
13.2	Резерви у відсотках до активу	-	-
15	**Усього активів**	**59 162**	**54 068**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	10 300	8 500
17	Кошти юридичних осіб	5 862	5 543
18	Кошти фізичних осіб	7 403	4 741
21	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	87	58
22	Відстрочені податкові зобов'язання	1	1
23	Інші зобов'язання	4 049	4 065
24	**Усього зобов'язань**	**27 702**	**22 908**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
25	Статутний капітал	29 856	29 856
28	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	977	543
31	Прибуток/Збиток минулих років	327	327
32	Прибуток/Збиток поточного року	300	434
33	**Усього власного капіталу**	**31 460**	**31 160**
34	**Усього пасивів**	**59 162**	**54 068**

* Статті звіту „Баланс" розміщені в порядку зменшення ліквідності.

Голова Правління О.Є. Яківчук
Головний бухгалтер Н.М. Милищук

Примітка

"Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках"

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	Гарантії, що надані	197	414	-217
4	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	5 737	4 595	+1 142
5	Надана застава	51 355	1 500	-

Голова Правління О.Є. Яківчук
Головний бухгалтер Н.М. Милищук

Звіт про фінансові результати

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу поточного року	На звітну дату кварталу попереднього фінансового року
1	Чистий процентний дохід	1601	1187
1.1	Процентний дохід	2290	1369
1.2	Процентні витрати	(689)	(182)
2	Чистий комісійний дохід	326	923
2.1	Комісійний дохід	337	987
2.2	Комісійні витрати	(11)	(64)
3	Торговельний дохід	(3)	(3)
6	Інший дохід	8	6
7	Усього доходів	1932	2113
8	Загальні адміністративні витрати	(454)	(263)
9	Витрати на персонал	(740)	(503)
11	Інші витрати	(339)	(194)
12	Прибуток від операцій	399	1153
13	Чисті витрати на формування резервів	(9)	(696)
15	Прибуток до оподаткування	390	457
16	Витрати на податок на прибуток	(90)	(219)
17	Прибуток після оподаткування	300	238
19	Чистий прибуток/збиток банку	300	238

Голова Правління О.Є. Яківчук
Головний бухгалтер Н.М. Милищук

Довідкова інформація „Окремі показники діяльності банку"

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	65,40	не менше 10
2	Поточна ліквідність (%)	79,58	не менше 40
3	Рентабельність активів (%)	1,28	х
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	5867	х
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	9,40	х
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,00	х
6	Сума сплачених дивідендів за 2005 рік на одну:		х
6.1	Просту акцію	0	х
6.2	Привілейовану акцію	0	х

7 Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку

Повне найменування	Код країни	Відсоток у статутному капіталі: пряма участь	Відсоток у статутному капіталі: опосередкована участь
ТОВ „Народна компанія „Енергетичні ресурси"	840	58,24	13,40
ВАТ „Конотопський арматурний завод"	840	13,40	0,00
ТОВ „Укрінтерторг"	840	0,78	58,24
ЗАТ „Цемекс-Енерго"	840	0,55	59,09
Побережний О.В.	840	7,89	73,04

Голова Правління О.Є. Яківчук
Головний бухгалтер Н.М. Милищук

Запрошення до участі у торгах (перший етап) № 4698/IFB-1.5.W.2 - „Податковий блок"

1. Державна податкова адміністрація України в рамках проекту „Модернізація державної податкової служби України-1" даним повідомленням запрошує фірми подати свої запечатані тендерні пропозиції на розробку та впровадження Інформаційної Системи, яка складається з чотирьох підсистем (реєстрація платників податків, обробка податкової звітності та платежів, облік платежів, податковий аудит) та передбачає розробку програмного забезпечення, необхідних методичних та навчальних матеріалів, проведення навчання, а також інтеграцію складових системи між собою та забезпечення міграції даних. Програмне забезпечення повинно бути побудовано на принципах централізованої обробки даних, приблизна кількість користувачів дорівнює 30 тисяч.

2. Міжнародні конкурентні торги проводитимуться за двоступеневою процедурою відповідно до посібника Світового банку "Закупівлі за позиками Міжнародного банку реконструкції та розвитку та кредитами Міжнародної асоціації розвитку".

3. Повний комплект тендерної документації англійською мовою можуть придбати всі зацікавлені учасники торгів після направлення письмової заявки за адресою (1), зазначеною в п. 4, та оплати збору, що не відшкодовується, у розмірі 250 доларів США або еквівалент у гривнях по курсу Національного банку України на момент оплати.

Додаткову інформацію щодо процедури закупівлі, кваліфікаційних вимог до учасників торгів, тендерної документації тощо можна отримати за адресою (1).

4. Тендерні пропозиції першого етапу повинні подаватися за адресою (1), зазначеною нижче, не пізніше **14 год. 00 хв за київським часом 21 вересня 2006 року.** Тендерні пропозиції, подані після закінчення терміну подання, будуть відхилені. Тендерні пропозиції першого етапу будуть розкриті за зазначеною нижче адресою (2) о **14 год. 30 хв за київським часом 21 вересня 2006 року.**

Адреса (1): Державна податкова адміністрація України, Департамент розвитку та модернізації ДПС (Фліссак Наталія Петрівна)
Львівська пл., 8,сектор Б-2, 4-й поверх, Київ-53, Україна, 04655
тел.: +38044 272-6433, тел/факс: +38044 226-3384, e-mail: stsmd@sta.gov.ua

Адреса (2): Державна податкова адміністрація України,
Львівська пл., 8, к.1511,Київ, Україна, 04655

Правління Закритого акціонерного товариства «Цукорімпекс»

повідомляє, що Загальні збори ЗАТ «Цукорімпекс» відбудуться 31 серпня 2006 року о 16:00 годині за адресою: м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1, кім. 330. Реєстрація акціонерів відбудеться о 15 год. 30 хв.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам, крім того, мати доручення на право участі в зборах.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Затвердження звіту та результатів фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
4. Використання прибутку за 2005 рік.
5. Перевибори правління.

Контактний телефон: 279-79-89.

Запорізький апеляційний господарський суд повідомляє про безстрокове обрання на посаду судді Колодій Наталії Анатоліївни, яку Указом Президента України від 10.12.2001 р. №1205/2001 було призначено строком на п'ять років на посаду судді господарського Суду Запорізької області.

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, проспект Шевченка, 29) ухвалою від 23.06.2006 р. порушив провадження у справі №2/162-06-5959 про банкрутство **Товариства з обмеженою відповідальністю "Буджак"** (код за ЄДРПОУ 25419409, адреса: 68720, Одеська область, Болградський район, м. Болград, вул. 25 Серпня, 88, р/р 26002301000452 в Болградському відділенні Ощадбанку № 677 Одеської області, МФО 388197).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іванова Владислава Михайловича, ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого серії АБ № 216729 від 15.02.2005 року (а/с № 46, м. Одеса, 65011).

Письмові заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення

Ухвалою Господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) від 19.06.2006 р. по справі №13/233-Б про банкрутство ВАТ «Кам'янець-Подільський завод «Електрон» (32300, м. Кам'янець-Подільський, вул. Маршала Харченка, 22-б) відкрито процедуру санації боржника.

Керуючим санацією призначено керівника боржника Бадика Святослава Олександровича, розпорядником майна боржника - арбітражного керуючого Синишина Олега Івановича (01103, м. Київ, вул. Драгоманова, 10-а, кв. 29, ліцензія серії АА №484194 від 29.12.2002 р.).

Запрошуються санатори взяти участь у санації.

Господарський суд Дніпропетровської області, 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, постановою по справі №Б 24/53/06 від 04.07.2006 р. визнав банкрутом Селянське (фермерське) господарство «Маяк» в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (адреса: Дніпропетровська обл., с. Журавлинка, вул. Калініна, 28-А, код 20258640), р/р 26009121930001 в КБ «Приватбанк», МФО 305299, і відкриває ліквідаційну процедуру з застосуванням спрощеного порядку.

Ліквідатором призначено Шистопал Петра Миколайовича, ліцензія АБ №081101 від 29.06.2006 р.

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до ліквідатора (адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, пр-т К. Маркса, 65/307).

Господарський суд Дніпропетровської області, який знаходиться за адресою: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, постановою по справі №Б 40/139-06 від 30.06.2006 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «Кондор-Альфа» в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (адреса: м. Дніпропетровськ, Запорізьке шосе, буд. 60, кв. 246, код 32780802), р/р 26004410000323 в ДФ АКБ «Мрія» м. Дніпропетровська, МФО 306931, і відкриває ліквідаційну процедуру з застосуванням спрощеного порядку.

Ліквідатором призначено Бабич Світлану Вікторівну, ліцензія АА №630006 від 30.10.2003 р.

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись з вимогами до боржника в особі ліквідатора (адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, пр-т К. Маркса, 65/205).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 29.06.2006 р. по справі № Б-19/86-06 товариства з обмеженою відповідальністю фірму "Соната" (ЄДРПОУ 25465734) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Квока Леоніда Григоровича, м. Харків, вул. Єлізарова, 11, кв. 32.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 29.06.2006 р. по справі № Б-19/87-06 приватне підприємство "Надіма" (ЄДРПОУ 31152354) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Концелідзе Ношревана Олександровича, м. Харків, вул. Власенко, 22, кв. 212.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Господарським судом Полтавської області (36900, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушено справу про банкрутство №18/199 ПП «Веода» (м. Кременчук, вул. Г. Бресту, буд. 107, кв. 108, код ЄДРПОУ 31622727, рах. №26069109 в Кременчуцькій філії ПАБ «Полтава-банк».

Розпорядником майна призначено Заїченка Олександра Сергійовича (ліц. 216802 від 10.03.2005 р.).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 03.07.2006 р. по справі №2-20/5909-2006 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Воїнське» (96033, вул. 70-річчя Жовтня, 1, с. Воїнка, Красноперекопський район, АР Крим, код ЄДРПОУ 00850112) та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кухту Василя Михайловича (ліцензія №719845 від 19.02.2004 р.), 95048, АР Крим, м. Сімферополь, а/с 2745.

АТЗТ «Українська незалежна ТВ-корпорація» (код 23507865) (надалі за текстом - «Товариство»)

повідомляє, що 01 вересня 2006 року о 14:00 за адресою: Україна, м. Київ, вул. Дмитрівська, буд. 30, відбудуться позачергові загальні збори акціонерів Товариства.

Порядок денний зборів:

1. Вибори органів Товариства.
2. Затвердження внутрішніх положень Товариства.
3. Затвердження нової редакції Статуту Товариства.

Реєстрація учасників зборів відбудеться з 13:30 до 13:50 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації представники акціонерів повинні пред'явити паспорт та підтвердження повноважень на представництво інтересів акціонерів.

АТ "Каліон Банк Україна"

повідомляє, що річна фінансова звітність банку в повному обсязі розміщена на власній сторінці банку в Інтернет мережі за адресою www.calyon.kiev.ua

Обмежений перелік форм річної фінансової звітності банк опублікував у газеті "Голос України" № 92 від 23.05.2006.

Повідомлення про доповнення порядку денного позачергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза»,
які відбудуться 25 серпня 2006 року о 17 годині дня за адресою: м. Київ, вул. Басейна, 6, на 4-му поверсі, пунктом 4 в наступній редакції:

4. Переобрання та затвердження нового складу Ревізійної комісії ЗАТ «Мандарин Плаза».

Правління ЗАТ «Мандарин Плаза».

Згідно рішення загальних зборів членів СВК «Стрижівський» (код ЄДРПОУ 03744800) ліквідується.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: Житомирська обл., Любарський р-н, с. Стрижівка, вул. Чкалова, 4.

Ліквідаційна комісія ТОВ «Корал» повідомляє про припинення діяльності товариства шляхом ліквідації.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Корал», ідентифікаційний код 30296827, м. Полтава, вул. Пушкіна, 45, офіс 21; р/р 26002104260000 в ПФА КІБ «Укрсіббанк», МФО 331865. Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) постановою по справі №7/109 від 27.06.2006 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно ТОВ «Зернопродукт» (Полтавська обл., Чорнухинський район, с. Кизлівка, код 32084034, р/р 26044008555001 в ПФ АТ «Індустріально-експортний банк», МФО 331601.

Ліквідатором призначено Несвіта В. І. (ліцензія №176021 від 06.06.2005 р.). Адреса: 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-Б, кім. 18, тел./факс: 508-067.

Господарським судом Запорізької області визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 12.04.06 р. по справі №25/74/06 - ТОВ "Дитячий санаторно-оздоровчий центр „Лісова пісня" (код ЄДРПОУ - 24514347), розташоване за адресою: 72534, Запорізька область, Якимівський р-н, с. Богатир;

2) постановою від 07.06.06 р. по справі №16/25/06 - ТОВ "Україна-Агро" (код ЄДРПОУ - 31788341), розташоване за адресою: 70110, Запорізька область, Ново миколаївський р-н, с. Новоіванківка;

3) постановою від 14.06.06 р. по справі №25/110/06 - ПП "Прометей" (код ЄДРПОУ - 30870443), розташоване за адресою: 70100, Запорізька область, Ново миколаївський р-н, смт. Новомиколаївка, вул.. Павла Маленка, 2.

Ліквідатором призначено Верещака М.Г. (ліцензія Мінекономіки АА № 669674 від 04.09.03 р.).

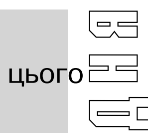
Претензії приймаються протягом місяця заказною поштою за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Костянтина Великого, буд.. 16, кв. 16, тел. 8(0612) 69-29-63.

ПАРАД ПОРАД

П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИПНЯ 2006 ■ № 128 (3878)

***15 липня* в Україні очікується мінлива хмарність, короткочасні дощі, грози, місцями сильні зливи. Температура вночі 15—22 градуси, вдень 26—31, у західних областях до 20—24 градусів тепла; в Карпатах уночі 11—13, удень 19—22 градуси тепла**

14 ЛИПНЯ

■ 1808. У Києві помер Артемій Ведель, композитор, співак. ■ 1894. У Львові відбувся перший на території сучасної України футбольний матч. ■ 1897. Народився письменник Мирослав Ірчан. З 1929 очолював у Харкові літературну організацію «Західна Україна». ■ 1918. Розпочався загальний страйк залізничників України на знак протесту проти німецької окупації. 1941. Під Оршею (Білорусія) радянські війська вперше застосували ракетний міномет «Катюша». ■ 1956. В СРСР прийнято закон про державні пенсії, який, однак, залишив без державної допомоги колгоспників.

Графік для шлунка

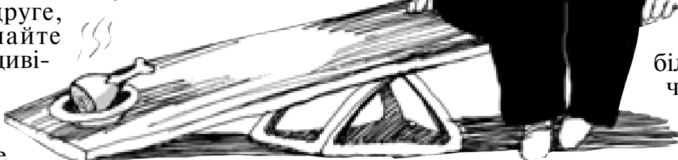
Останнім часом я дуже багато їм. І, звісно, це вже почало позначатися на моїй фігурі. Хоч би як хотіла, нічого не можу вдіяти: апетит атакує з кожним днем дедалі більше. Порадьте, як бути?

Юлія НАЗАРУК.

Личанка
Киево-Святошинского району
Київської області.

Радить Марина МОРОЗ, дієтолог:

— По-перше, намагайтеся не пропускати прийомів їжі. Адже коли ми дуже голодні, зовсім не контролюємо апетит. Намагайтеся завжди снідати. Це може бути омлет, салат, кефір із сиром — що завгодно, але не чашка кави натщесерце. На обід їжте суп. Не обов'язково брати комплексний обід. Першої страви з якимось салатиком буде достатньо для того, щоб і шлунок не болів, і обід на статурі не позначався. А ввечері з'їжте шматочок риби або м'яса. Гарніром може бути картопля, каша і навіть макаронні вироби. Адже головне — це міра і частота прийому їжі. Ліпше їсти всього потроху, ніж два рази на день, але наїдатися «донесхочу».

По-друге, продумайте собі індивідуальне різноманітне меню і схему прийому їжі. Наприклад:

8:00 — сніданок: омлет, огірок, сік.

11:00 — морквина, яблуко, виноград, черешня тощо.

13:00 — обід: суп овочевий, салат, чай або кава.

15:00 — можна випити йогурт, кефір, з'їсти солодкий сирок.

18:00 — вечеря: риба чи м'ясо, каша, салатик, чай.

20:00 — фрукти, чай з лимоном або з медом, сік чи кефір.

Після восьмої години вечора бажано більше не їсти. Тоді о 9-й чи о 10-й ви можете спокійно заснути.

Окрім такого от графіка, втопити голод можна також у... воді. Це стверджує доктор Джордж Блекберн, фахівець з харчування. І причина такої «утопії» проста: рідина освіжає рот і заповнює шлунок, зменшуючи тим самим бажання поїсти.

■ ПРО ЩО ГОВОРЯТЬ ЗІРКИ

Кому і що вішати

Коли ми з чоловіком переїхали в нову квартиру, я довго думала, чим прикрасити стіни. Спершу хотілося влаштувати маленьку фотовиставку тих країн, де ми відпочивали. Потім подумала, що краще розвішати сувеніри з цих країн. А коли народилася дитина, я захотіла, щоб уся кімната була обвішана зображеннями нашої маленької родини.

Як я згодом довідалася, таке бажання — аж ніяк не спонтанне. Виявляється, воно було продиктоване зірками. Адже в кожного знака зодіаку є індивідуальні уподобання в тому, чим прикрасити стіни своєї квартири.

Овен тяжіє до класики. Якщо на стінах висітимуть картини (чи фотографії), то, найімовірніше, це будуть пейзажі або натюрморти дещо тьмяних, вечірніх відтінків.

Телець обожнює рушниці, кинджали, морські вузли в рамці. У таких образах його тонка натура відчуває захищеність.

Близнюкам необхідний авангард. Якщо іншому знаку картина незрозуміла, то знайте — Близнюки від неї будуть у захваті.

Раку подобається те, що коштує дуже дорого. Якщо картина чи фотографія — то тільки в золотій рамці, а якщо декоративна тарілка, то хоча б з пилком золота.

Леви геть усі стіни ладні завішати власними портретами чи зображеннями своєї родини. Так вони постійно ними милуватимуться і залюбки показуватимуть гостям.

Діва віддає перевагу природності. Красивий і скромний оберіг чи виріб із дерева прикрасять її затишну квартиру.

Терези полюбляють гербарій. Вони радо збиратимуть улітку колоски пшениці, а потім створять із них чарівну композицію.

Скорпіон віддає перевагу порожнечі на стінах. А якщо стане зовсім тужно — нашвидкуруч може змайструвати рамочку і повісити веселеньке фото друзів або першу-ліпшу базарну картинку.

Стрілець любить квіти. Замість прибивати до стіні щось «неживе», він краще поставить на поличках ще один, 35-ий вазон із квітами.

Козерогові до душі пейзажі. Головне, щоб вони були барвисті і майже не відрізнялися від оригіналу. Він із задоволенням розвішуватиме картини з селянськими хатинками, фотографії з копицями сіна чи сценами сільської праці.

Водолію пасуватиме все найсучасніше і найдорожче. Ну, любить він розкоші, що тут вдієш?..

Риби ближче до стіни поставлять акваріум з живими рибками. А ще один, намальований, повісять у вигляді фотошпалер.

Надіслала Наталя ЛЕБІДЬ.

Житомир.

Як я кішку культури навчав

■ ЖИВИЙ КУТОЧОК

Перш ніж завести тварину, ми завжди добре зважуємо всі «за» і «проти»: чи зможемо приділяти досить часу, хто годуватиме, якщо нас не буде вдома, вигулювати і прибирати за твариною. У мене вдома — три кішки. Усі ці проблеми я вирішив. І навіть прибирання за улюбленцями — не трагедія. А все тому, що я привчив своїх кішок... ходити на унітаз. Щоправда, воду вони поки що не спускають.

Поруч з унітазом я поставив котячу коробку. І з кожним днем піднімав її на декілька сантиметрів (стежте, щоб опора була стійкою, інакше упавши раз, кішка може злякатися).

Коли коробка буде на одному рівні зі стільчаком, нехай кішка звикне до цієї висоти. Двох-трьох днів достатньо, щоб ваш улюбленець освоївся і переконався, що унітаз не такий вже страшний.

Через тижнів зо два таких трюків ви можете наблизити коробку до стільчака впритул. І знову залишити на декілька днів.

А тепер — завершальний етап. У котячій коробці (але уже без наповнювача) треба вирізати невеликий отвір. А саму коробку міцно прикріпити товстою ізоляційною стрічкою до унітаза. Важливо розрахувати розміри отвору і вагу тварини. Єдина незручність цієї процедури — під час особистих потреб вам треба знімати цю конструкцію, а потім обов'язково її прикріплювати знову. Нехай так буде днів десять, а потім зніміть коробку (але вже не ставте її в туалеті) і будьте впевнені, що кішка обов'язково на практиці перевірить засвоєний урок.

Надіслав Олександр ШУМСЬКИЙ.

Дніпропетровськ.

■ З ОСОБИСТОГО ДОСВІДУ

Цікавий тандем

Миючі засоби для килимових покрить, покривал і одягу нині коштують дорого. Одержуючи 380 гривень щомісяця, я не можу дозволити собі їх купувати. Тому доводиться пригадувати стародавні методи. І от я вивела такий тандем: розчинник і шампунь. Вони разом виводять будь-які плями. Головне — не переплутати послідовність.

Вино, шампанське, коньяк, сік, чай, каву чудово відчищає будь-який шампунь. А розчинником можна видалити сліди.

Косметику (туш, помаду, тональний крем) віддаляють спершу розчинником, потім — шампунем.

Засохлу кров слід потерти губкою, змоченою в холодній воді, а потім очистити шампунем.

Масні плями (від масла, наприклад, чи майонезу) і сиропи виводять тільки очищувачем. А от різні соуси, молоко, морозиво, фруктові соки, фрукти й овочі, шоколад — шампунем, а потім очищувачем.

Надіслала Маргарита НІКОЛАЄНКО.

Севастополь
Крим.

■ НАРЕЧЕНИМ ДО ЗАПИСНИЧКА

Ох, це весілля. А букетик?

Наречені, а чи знаєте ви, що одним із найніжніших елементів вбрання нареченої є, звісно, весільний букет. Але й він має секрет. Ознайомтеся з кількома порадами, котрі допоможуть жениху вибрати найкращий букет для своєї обраниці.

✔ По-перше, пам'ятайте, що букет не повинен бути важким. Адже ваша наречена триматиме його цілий день.

✔ По-друге, букет має гармоніювати із сукнею і зовнішністю дівчини. Так, чорнявим личитимуть червоні, жовтогарячі відтінки, білявим — більш пастельні. Хоча, певна річ, усе залежить від особистих уподобань дівчини і від того, чи знає майбутній чоловік ці уподобання.

✔ І, по-третє, весільний букет не повинен мати різкого запаху (такого, приміром, як лілії). А що

■ ЧИТАЧ — ЧИТАЧЕВІ

Прекрасний ранок

Щоб щоранку мати чудовий вигляд (незважаючи на всі події попереднього вечора) я знайшов спосіб, як швидко повернути своє обличчя в хороший стан. Постарайтеся, щоб у вас у морозильнику завжди була заморожена вода (краще, якщо це відвар ромашки). Ранком перекладіть лід у невеликий тазик. Для цього обийте теплою водою посудину з льодом. Так він швидше вийде. Почекайте, поки лід трохи розмерзнеться, й умивайтеся цією водою рівно 30 разів! Відчуття — не передати, а результат — чудовий.

Надіслав Віктор МАНИЧ.

Київ.

**Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.
Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО.**

Редактор номера
Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 138

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2657

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

